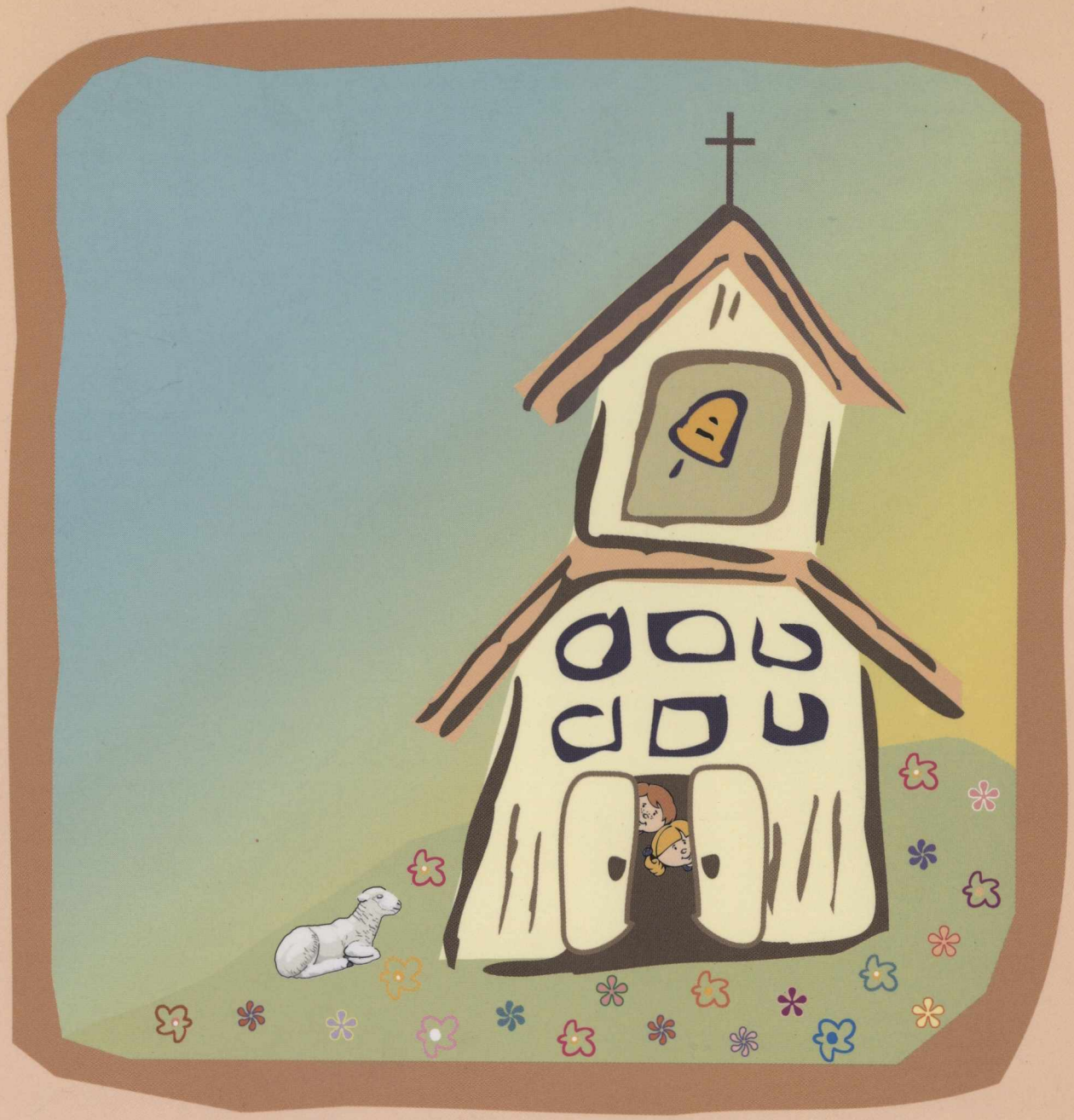

ÖTLET tár

EVANGÉLIKUS GYERMEKMUNKÁSOK LAPJA

2. évfolyam, 1. szám ▪ 2002. március

ÖTLETTÁR – Evangélikus Gyermekmunkások Lapja
Megjelenik negyedévente.
Felelős szerkesztő: Balog Eszter
A szerkesztő munkatársa: Kőháti Dorottya
Olvasószerkesztő: Szabóné Mátrai Marianna
Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1085 Budapest, Üllői út 24.• Tel.: 429–2037
Kiadja a Magyarországi Evangélikus Egyház Ifjúsági és Gyermek Osztálya
megbízásából a Magyarországi Evangélikus Egyház Sajtóosztálya
Felelős kiadó: Kendeh K. Péter
Egy szám ára: 370 Ft + postaköltség. Előfizetési díj egy évre: 1480 Ft + postaköltség
Műszaki szerkesztés és borítóterv: Galgóczi Andrea
Tördelés: Fodor Gábor
Nyomdai kivitelezés: ETO PRINT Kft.
Felelős vezető: Balogh Mihály

ISSN 1587-7728

KEDVES ÖTLETTÁR OLVASÓ!

Az úrvacsorai alkalmak legvégén már megszámlálhatatlanul sokszor hallhattuk ezeket a küldő és bátorító mondatokat: „Menjetek el, és hirdessétek az Úr halálát és feltámadását! Tegyetek bizonyságot szeretetéről!…" Hiszem, hogy annak ellenére, hogy ezek kötött és előírt liturgikus mondatok, 2002 húsvétjához közeledve különös erővel töltik fel életünket, mert igazán aktuálissá most, a húsvéti időszakban válnak. Bátran keljünk útra, és forduljunk a gyerekek felé, hajoljunk le hozzájuk, térdeljünk le melléjük, mert erre hív bennünket Istenünk.

Az *Ötlettár* jelenlegi száma ehhez a letérdeléshez szeretne segítséget adni, hogy a gyerekek általunk is megtapasztalhassák húsvét valóságos és tiszta örömét.

Gyerekkoromban többször kaptam barkát, vagy egy szál nárciszt, tulipánt a virágvasárnapi gyermek-istentiszteleten, és így értettem meg, hogy most valami egészen különös kezdődik, hiszen ilyen ritkaságot nem él át minden vasárnap az ember. Innen tudtam, hogy örömökkel és meglepetésekkel teli időszak köszöntött be. De kellettek hozzá azok, akik lehajoltak, akik az alig egy méteres magasságban is éreztetni tudták a Teremtő Atya szeretetét, akikkel együtt mondhattuk, hogy „Jézus feltámadt, Jézus valóban feltámadt, halleluja!" – és ezeket az élményeket aztán soha többé nem lehet elfelejteni.

Legyen áldott húsvéti ünnepünk sok-sok gyerekkel a közelünkben, akikhez le tudunk hajolni, akikkel együtt örülhetünk Jézus feltámadásának.

Balog Eszter

TARTALOM

TANULMÁNYOK ▪ 2
Jézus és a gyermekek ▪ 2
Hogyan prédikáljunk gyermek-istentiszteleten? ▪ 3

HOGYAN ÜNNEPELJÜNK? ▪ 5
Beszélgessünk a gyerekekkel! ▪ 5
Nagycsütörtök klasszikusokkal ▪ 6
Mesélő tárgyak ▪ 8

KULTÚRA – SZABADIDŐ ▪ 11
Tavasz van! Nyomás kirándulni! ▪ 11
Könyvajánló ▪ 12

ELŐADHATÓ SZÍNDARABOK ÉS VERSEK ▪ 13
Virágvasárnap ▪ 13
Gyermek-passió ▪ 13
Jézus föltámadása ▪ 15

HÚSVÉTI JÁTÉKOK ÉS REJTVÉNYEK ▪ 17

KREATÍV ÖTLETTÁR ▪ 22

HÍREK ▪ 30
Ez + Az ▪ 31

Jézus és a gyermekek

Azt hiszem, magától értetődő, miért is foglalkozunk az *Ötlettár* hasábjain ezzel a témával. Amikor gyerekcsoportot vezetünk – akár gyülekezeti, akár óvodai, iskolai hittanórát tartunk –, a célunk nem csupán az, hogy tartalmasan, játékosan, kreatívan, ötletesen töltsük el az időt a ránk bízott kisebb-nagyobb gyerekekkel (természetesen ez is!), hanem elsődlegesen az, hogy *Jézushoz vezessük őket!* Életkorukhoz, fejlődési szintjükhöz alkalmazkodva, érdeklődési körüket szem előtt tartva, de határozott irányt mutassunk nekik. Jézussal való élő kapcsolat nélkül nem tudjuk hozzá vezetni a gyerekeket, ezért először önmagunkat kell megvizsgálni. A gyerekek, mint tudjuk, nagyon szókimondóak, őszinték, és igen érzékenyek arra, hogy a felnőttek szájából az igazságot (a *megélt* igazságot) hallják-e. Vagyis jóval hamarabb és biztosabban ráéreznek a meggyőződés, a valódi tartalom nélkül kimondott szavakra, s még ha maguk nem is tudják megfogalmazni, de érzékelik a hitelességet, illetve annak hiányát. Többek között ezért is olyan komoly kihívás a gyermekmunka, azaz felelősségteljes, szép feladat.

Lelkészként, hitoktatóként, gyerekmunkásként mérvadó számunkra, hogy *Jézus maga hogyan tekintett a gyermekekre*, milyen külön nekik szóló ígéretet adott, és az is érdekes, hogy milyen gesztusokkal hívta őket magához és áldotta meg őket.

Nézzük meg, mit jegyeztek fel az evangéliumok Jézus és a gyermekek találkozásáról! Két történetet kell megemlítenünk.

JÉZUS MEGÁLDJA A GYERMEKEKET

(Mt 19,13–15 és párhuzamos helyek)

Igen komoly oka van, hogy ez a történet bekerült az evangéliumokba, mindhárom szinoptikus hozza. Több mint csupán megható történet az Úrról és a hozzá vitt kicsinyekről. Miért?

Jézus korában a gyermekek megítélése gyökeresen más volt, mint ma. Bár azt elismerték, hogy létük Isten dicsőítésére, hálaadásra ad alkalmat (vö. Zsolt 127,3–5!), ezen túl viszont különösebb jelentőséget nem tulajdonítottak nekik. Isten ajándékának tartották a megszületett gyermeket, de *önmagukban semmi saját értéket nem véltek felfedezni bennük.* Több zsidó mondás is fennmaradt a gyermekek ártatlanságáról, bűntelenségéről, így pl. *Hillél rabbi* iskolájából, ám ezek többnyire csak vallásos értelemben emelik ki a gyermekek értékét, hasznát a társadalomban, s egyéb sajátosságaikat nem méltányolják.

Talán ebből – a számunkra idegen – megítélésből következik az, hogy amikor a kor szokása szerint áldáskérés céljából visznek gyermekeket Jézushoz, akkor a tanítványok ezt meg akarják akadályozni. Nem veszik jó néven, hogy a gyerekek a Mester közelébe kerülhessenek, ha csak néhány pillanat erejéig is. Ilyen kicsi, jelentéktelen dologgal ne zavarják meg Jézust! Komolyabb ő, minthogy a kicsikkel bíbelődjön – vélik. Úgy gondolják, csak időrablás, ha megengedik, hogy Jézus kisgyerekekkel beszéljen, hiszen azok alkalmatlanok tanítása megértésére, illetve követésére. Jézus azonban megharagszik a tanítványokra, és világosan kifejezi ellentétes véleményét. A gyerekeknek igenis van helyük Jézus közelében! Áldásos erő árad belőle a gyermekekbe, és ennek nem állhatnak útjába a felnőttek! A tanítványok itt találkoznak tehát Jézus gyermekekkel kapcsolatos álláspontjával.

Ami ezek után történik, az a maga nemében, a zsidó világban, csoda. Jézus odahívja magához a (kis)gyermekeket. (Az evangélista feljegyzése a megfáradtak és megterheltek hívását idézi föl bennünk – Mt 11,28.) *Kezét rájuk teszi, megáldja, imádságot mond, átöleli őket.*

Amit pedig a tanítványoknak ezután mond, az szintén példa nélkül való: nekik, az „értéktelen", a törvényt betölteni nem képes, csak elfogadni tudó, gyámoltalan emberpalántáknak ígéri az Isten országát! Azoknak, akik megfizetni semmi módon nem képesek érte. Jézus így, a kisgyermekek példáján keresztül nyitja fel a tanítványok szemét: az Isten országa *kegyelemből adatik*, s nem a törvény betöltése vagy az érdem alapján tartozhat hozzá bárki is. A kisgyermekek azt illusztrálják: azoké az Isten országa, akik-

nek nincs érdemük, amivel kiérdemelnék – csak üres kézzel jönnek, és elfogadóak. Isten megajándékoz minket azzal, hogy az atyai házhoz tartozhatunk.

HA OLYANOK NEM LESZTEK, MINT A KISGYERMEKEK...
(Mt 18, 1–6 és párhuzamos helyek)

Jézus mennyek országáról szóló üzenetének középpontjába itt is egy kisgyermeket helyez. Egyenesen példaképül állítja a nagyság kérdésében megegyezni nem tudó tanítványok elé. Olyanokká lenni, mint a gyermekek: *ez a Jézus által értelmezett megtérés.* A felnőttek gyermekké válása csak a Szentlélek által lehetséges, a gyermeki lét elnyerése ajándék. Isten országába csak úgy mehet be az ember, ha ilyen gyermeki, bizalmi viszonyban van Istennel. Jézus kézen fogja, átöleli, maga mellé állítja a gyermeket, és rámutat arra a képességére, amelyet a felnőtt ember már valahol elveszített. A gyermek ugyanis tud elfogadni, engedi, hogy megajándékozzák. Egyedülálló ez a jézusi üzenet: oda kell elérkeznie az embernek, a felnőttnek, ahol a kisgyermek áll, aki Istent elfogulatlanul tudja Abbának, Atyának szólítani és elfogadja kezéből a vezetést, az őrzést, az áldást, a megtartást.

Mint mondtuk, mintaadó a gyermekmunkások számára Jézus szeretetteljes odafordulása a gyermekekhez. Jézus szereti a gyerekeket! Isten országáról szóló tanítása pedig elválaszthatatlan tőlük. Arra figyelmeztet: az ember hite nem lehet más, mint a gyermekek hite.

Amikor arra vállalkozunk, hogy a gyermekek lelki fejlődését elősegítsük a rendelkezésünkre álló eszközökkel, szem előtt tartva a jézusi példát és lelkületet, naponként kérhetjük őt: hadd lehessünk gyermekek mi magunk is a Jézus által meghirdetett értelemben!

Kőháti Dorottya

TOLLAS TIBOR
JÉZUS ÉS A GYERMEKEK

Mikor a meglett férfikort elérte,
farizeusok vitája helyett
csak csendet kívánt, megfáradt ölébe
néhány madárként búvó kisdedet.

Óvó kezét fürtös fejükre tette,
napszítta, néma halászok között
vacsora füstje szállt s a naplemente
bíborszín hidat vert a tó fölött.

A föld ízével fűszerezve áradt
testében szét az egyszerű titok:
Istenországa itt nő a családnak
békés ölén, hol gyerekraj csipog.

Szeretett volna köztük megpihenni,
hajnalkor hívták meg nem tett utak.
Szakállas arcán vitte leheletnyi
ujjuk nyomát, cirógatásukat.

Mikor a felnőttek magukra hagyták,
s búcsúzóul csak Júdás-csók jutott,
a gyilkosoknak szelíd gyermekarcát
kereste s vért és könnyet hullatott.

Hogyan prédikáljunk gyermek-istentiszteleten?

Néhány szempont

A GYERMEK-ISTENTISZTELETI IGEHIRDETÉS MŰFAJA

Ha egy pillantást vetünk a gyermek-istentisztelet történetére, sajátos kettősséget fogunk látni. A kezdeteket leginkább a reformáció korának gyermekkatekézise jelenti, aminek természetesen erőteljes *tanítói hangsúlya* van. Érdekes módon ezzel szinte egy időben kifejezetten gyermekeknek szóló *prédikációkat* is találunk. (Egy Luther-tanítvány nürnbergi, gyermekeknek szóló igehirdetéseit pl. hangsúlyosan jegyzi föl a történeti visszatekintés.) A gyermek-istentiszteletnek tehát szinte egy lélegzetre alakul ki a tanító és az evangéliumhirdető karaktere. Ha a mai gyakorlatunkra tekintünk, lényegében ugyanezt a kettősséget fogjuk észrevenni.

Ezen túl azonban megkérdezhetjük: mivel egészül ki mai gyakorlatunkban a fenti két súlypont? Mindenekelőtt a *liturgia* szempontja juthat eszünkbe, hiszen a legegyszerűbb gyermek-istentiszteletet is jellemzi, hogy liturgikus

rendje van. Leginkább ez különbözteti meg a gyermekbibliakörtől, a vasárnapi gyermekmegőrzés különféle formáitól és természetesen a hittanórától. Fontos és törekednünk kell rá, hogy a gyermek-istentisztelet megőrizze liturgikus jellegét, sőt fejlődjön és mélyüljön is ilyen szempontból. Érdemes lenne talán e lap hasábjain is a gyermek-istentisztelet liturgiai elemeivel foglalkozni.

Ha további alkotóelemeket és szempontokat – mint pl. a *missziói* aspektus – nem is részletezünk, láthatjuk, hogy a gyermek-istentisztelet a szó legpozitívabb értelmében heterogén alkalom. Ha figyelembe vesszük az egyre jobban terjedő műfajt, a családi istentiszteletet, akkor még színesebb képet, még többrétű alkalmat találunk. Ebből az következik, hogy mindig több szempontot kell figyelembe vennünk, ha gyermek-istentiszteletre készülünk. Ez semmiképp sem hátránya, inkább előnye az alkalomnak, és gazdagító szempontja lehet az igehirdetésnek is. Ha csak felületesen is lapozgatunk olyan irodalomban, amely a „hogyan prédikáljunk gyermek-istentiszteleten" kérdésre igyekszik válaszolni, nagy ingadozást találunk a katekézis és a prédikáció, a tanítás és az evangéliumhirdetés súlypontja között. Egyik korszakban az egyik, másikban a másik felé hajlanak inkább. Úgy gondolom, az a helyes, ha a fenti többrétű szempontot, színes képet tartjuk szem előtt, és egyszerre lesz jelen igehirdetésünkben a bibliai történetmondás, a tanítás és az evangéliumhirdetés. Ez a sajátos „keverék műfaj" felel meg leginkább a gyermek-istentiszteleti igehirdetés kritériumainak.

A GYERMEK-ISTENTISZTELET TEOLÓGIAI ALAPJA

Miért tartunk külön gyermek-istentiszteletet? Szükség van erre egyáltalán? Fel kell tennünk ezeket a kérdéseket önmagunknak. Ha valljuk és gyakoroljuk a gyermekkeresztséget, akkor a válaszunk csakis igen lehet, mert a megkeresztelt gyermekeknek nemcsak tudomást kell szerezniük arról, ami velük történt, hanem utat kell biztosítani számukra ahhoz a kincshez, amit a keresztségben kaptak. Nem lehet elzárva előlük az, ami az övék. Ez pedig olyan istentiszteleti alkalmat jelent, ami alkalmazkodik a gyermekekhez. Figyelembe veszi életkorukat, értelmi és érzelmi fejlettségüket, életritmusukat, szellemi és lelki szükségleteiket. Az igehirdetésnek tehát a gyermekek számára érthetőnek kell lennie. Ez nem csak a szóhasználatot szabja meg. Nem csak azt jelenti, hogy törekedni kell a világos, érthető mondatokra és gondolati felépítésre, hanem azt is jelenti, hogy szem előtt kell tartani azokat a nyelvi, képi formákat, amelyek ki tudják fejezni a gyerekek hitét és áhítatát. A gyermek-istentiszteleti igehirdetés komolyan veszi a gyermeket mint hívő embert. Az evangéliumot az ő életkörülményeinek megfelelően szólaltatja meg. Ez nem feltétlen jelent mosolygós kedveskedést, azt az igényt sem, hogy „elvarázsoljuk" a gyerekeket. Sokkal inkább azt jelenti, hogy az igehirdető nagyon komolyan veszi, ismeri, és tiszteletben tartja a gyermek életét, és azt ismerve rá irányítja az Isten szeretetét hírül adó evangéliumot.

A gyermek-istentisztelet célja tehát nem áttételes. Nem abban találjuk meg, hogy felkészít a majdani, a felnőtt istentiszteleti életre. A gyermek-istentisztelet célja önmagában van. Ez a gyermekek istentisztelete, a saját életvalóságukban, a saját szintjükön és élményvilágukban. Az ő istentiszteletük, ami önmagában érték, nemcsak felkészít valamire, ami majd a jövőben történni fog. A gyermekeknek szóló prédikáció – minden „gyermekszerűsége" mellett – komoly dolog. A gyermekek világának belső, komoly és mély ismeretét nem lehet pótolni jópofa, gyermekszerűnek tűnő fordulatokkal. A gyermek-istentiszteleti prédikáció *evangéliumhirdetés a gyermekeknek*. A két szó egyformán hangsúlyos, nem játszhatók ki egymás ellen.

A GYERMEK-ISTENTISZTELET LÉGKÖRE

A gyermek-istentisztelet ünnep. Szemben a hittanóra tanulási súlypontjával, a gyermekbibliakör játékos és közösségi alkalmával, a gyermek-istentisztelet fontos sajátossága, hogy ünnep. A 3. parancsolat értelmében az istentisztelettel, igehallgatással, templomi közösségben szentelik meg a résztvevők az ünnepnapot. Sokféle formában kifejeződhet ez az alapvető szempont. Maga a liturgia is az ünnepet hangsúlyozza. A külső formákban is törekednünk kell a szépségre, az ünnep kifejeződésére. Az esztétikai szempont egyáltalán nem utolsó és elvetendő a gyermek-istentisztelet létrejöttének szempontjai között. Tanítjuk is a gyerekeket az ünnep megélésére, és át is éljük velük együtt az ünnepet. Közös ünnepi élményünk az istentisztelet.

Hogyan alkalmazkodhat az igehirdetés az istentisztelet ünnepi sajátosságához? Itt fontos szempont a felkészültség, a megküzdött, világos mondanivaló, és annak szabatos, szép formában való előterjesztése. Kócos, pongyola stílus nem illik az ünnephez. De ünnepelni csak az tud a gyerekekkel együtt, akit jó kapcsolat fűz hozzájuk. Egyfajta barátságos, bizalmi viszony, mert közösen éljük át az Istennel találkozás ünnepét. Nem arról van szó, hogy *mi* tanítunk *nekik* valamit, hanem arról, hogy együtt lépünk Isten színe elé. Ez meghatározza beszédstílusunkat. És az is, hogy a gyerekek ünnepe nem komor ünnep. Sokkal meghatározóbb jellemzője a vidámság. Szükséges, hogy az igehirdetés árassza azt a derűt, ami a gyermekek ünnepének sajátja. Közel, közösségben, derűsen – fejezze ki ez a három szó azt a légkört, ami a gyermek-istentisztelet igehirdetését jellemzi.

Szabóné Mátrai Marianna

Beszélgessünk a gyerekekkel!

KÉRDÉSEK A HÚSVÉT KÖRÜLI BESZÉLGETÉSEKHEZ
(közösen keressünk választ a gyermekekben felmerülő kérdésekre)

1. Nagypéntek kapcsán – a halálról:
- Szoktatok-e gondolni a halálra?
- Halt-e meg valaki, akit szerettetek? Mi történt vele a halál után?
- Voltatok-e temetőben, temetésen? Kinek szól: a halottaknak vagy az itt maradóknak?
- Van-e jó halál?
- Mit gondoltok a feltámadásról, az üdvösségről, az ítéletről?
- Milyen a mennyország és milyen a pokol?

Fontosnak tartom, hogy ne befolyásoljuk a gyerekek válaszait, azt mérjük fel, ők mit gondolnak, hitükben hol tartanak!

2. Az evangéliumi történetekhez kapcsolódva:
- Miért nem a szombatot ünnepeljük?
- Hogy viselkedtek a tanítványok Jézus elfogatásakor, illetve temetése után? Mitől féltek? Csalódottak voltak-e?
- „Boldogok, akik nem látnak és hisznek." – mit jelent ez a hit?
- Miről ismerték fel Jézust az emmausi tanítványok? Hogyan (milyen lelkiállapotban) mentek Emmausba, illetve vissza? (Érdemes eljátszani a különbséget!)
- Milyen kellékek kellenének a *Jézus szenvedéstörténete* című színdarabhoz?

FELADATOK A FELTÁMADÁS-TÖRTÉNET ELŐKÉSZÍTÉSÉHEZ KÖZÖS MUNKÁRA, MEGBESZÉLÉSRE
(10–12 éveseknek)

1. Olvassuk el a Krisztus-himnuszt Fil 2-ből! Gyűjtsük ki a kulcsszavakat!
- pl. egyenlő–szolga, megalázta–kereszthalál–felmagasztalta (ez nem az egyetlen lehetséges megoldás)

2. Kicsoda Jézus?
- Gyűjtsünk össze minél több nevet, kifejezést! Pl. Isten Fia, barát, megváltó, tanító, király stb.
- Érdemes néhány percet önálló gondolkodásra szánni, s utána megbeszélni, kiegészíteni mindenki gyűjtését.

3. Utánanézetni:
- Minek az ünnepe volt a húsvét a zsidóknál?
- Mit jelképezett a ló és a szamár?
- Mit jelképezett a pálmaág?

4. Mit mond a Biblia a halálról és feltámadásról?
A következő részletek kikeresése:
- 1Móz 3,19
- Zsolt 73,23–26
- Lk 7,11–17
- Mt 28,6
- 1Thessz 1,10

A gyerekek fogalmazzák meg szóban a választ!

FELADATSOR A PASSIÓTÖRTÉNETHEZ
(önálló munkára)

1. Számozd meg az eseményeket, mi történt előbb, mi később?
- Emmausi tanítványok
- Jézus mennybemenetele
- Péter megtagadja Jézust
- Júdás elárulja Jézust
- Jézus Pilátus előtt

2. Kik voltak Jézussal a Gecsemáné kertben?
- Kik voltak Jézus közelében halálakor?
- Ki volt jelen az utolsó vacsorán?

3. Párosítsd!

Lázár	kakas
Júdás	Barabás
Péter	Betánia
Pilátus	sírhely
arimátiai József	csók

4. Ki mondta kinek?

- „Veletek vagyok minden napon a világ végezetéig."
- „Az én lábamat nem mosod meg soha!"
- „Íme, a te anyád!"
- „Te vagy a zsidók királya?"
- „Legeltesd az én juhaimat!"

Összeállította: Kertész Eszter

Nagycsütörtök klasszikusokkal

Hála a Tini Nindzsa Teknősöknek, manapság már minden gyerek tud idézni egy-két klasszikus művészt, ha éppen ilyesmire terelődik a szó. Ráadásul, amilyen fogékonyak az olaszos hangzású, dallamos nevekre, tapasztalatunk szerint ugyanilyen fogékonyak tudnak lenni a műalkotásokra is, csak maguk sem tudják még. Pedig Michelangelo egy-egy szépen kidolgozott bicepszén ugyanúgy el tudna mélázni sok edzésre járó hittanos fiú, mint a moziplakátok izompacsirtáin. Botticelli *Vénusz*-a is bátran felveheti a versenyt akármelyik Barbie baba szépségével. Vágjunk neki tehát a műalkotás-elemzésnek, óvodástól konfirmandus korig!

A nagycsütörtöki események felidézésére, szemléltetésére, illetve egyszerű megtanítására ajánlunk néhány műalkotást, valamint hozzá kapcsolódó feladatokat.

Bevezető: „Képzeljetek el egy nagy kolostort! Mi van benne? Kik élnek benne?" Itt éppen a domonkosrendiek kolostoráról van szó. Vezessük rá a gyerekeket, hogy egy kolostorban van ebédlő is, ahol a szerzetesek ebédelnek. „Mit gondoltok, díszítve van-e az ebédlő fala, és ha igen, mivel?" (Ötleteket gyűjtünk, mi van az iskolában, otthon, esetleg egy szeretetházban. Rámutatunk, hogy evangélikus szerzetesrend és kolostor nincsen.) Ezután elmagyarázzuk, hogy ebben a kolostorban az ebédlőben az egyik falnál ültek egy nagy asztalnál a rend vezetői. Két oldalt a fal mentén két-két asztalnál ültek a szerzetesek. A negyedik oldalon pedig a falra volt festve egy hatalmas kép, ami tökéletesen beleillett ebbe a környezetbe. Vegyük rá őket a találgatásra. Ha már kiderítik, hogy még egy asztal illene oda legjobban, akkor vezessük rá őket, hogy milyen asztallal kapcsolatos történetet jeleníthet meg a kép. Miután közösen kitaláltuk, jöhetnek a képek.

Az első kép Leonardo *Utolsó vacsorá*-járól készült másolat (Rafael Morghentől; az eredeti kép 1495-ben készült). Ez az a hatalmas látvány, amivel „együtt ebédeltek" a szerzetesek. (Goethe még majdnem eredeti állapotában látta a helyiséget. Így ír róla: „Érdekes élményük lehetett a barátoknak az étkezés, ahogy ez a két asztal, a prioré és a Megváltóé egymásra tekintett, és ők ott ültek a kettő közé zárva.") A fénymásolt példányokat kiosztjuk és nézegetjük őket, észrevételeket gyűjtünk. Mi van egyáltalán a képen? A következő jellegzetességekre lehet rákérdezni:

- Az arcok váltakozva szépek és csúnyák, az alakok öregek és fiatalok egyaránt, az egész társaság igen változatos, vagyis a tanítványok sokfélék.
- Mindenki vagy a központi figura, Jézus felé néz, vagy oda mutat.
- Ez az a pillanat, amikor Jézus azt mondja, hogy „egy közületek elárul engem". Nézzük meg, ki hogyan reagál, milyen vihart kavar a bejelentése.
- Némelyik tanítványt be lehet azonosítani. Júdás pénzeszsákot markol. Péter mögül kukucskál ki és mutat Jézus felé, mellette a lányos szépségű János. Tamás Jézus bal oldalán felfelé mutat ujjával.
- Az asztalon csak kenyér és bor van.

A második kép Albrecht Dürer *Kis passiósorozat*-ából az *Úrvacsora*. Egyből kioszthatjuk, de előbb néhány rávezető kérdést is feltehetünk.

- Mi a természetellenes a Leonardo kép „ülésrendjén"? Ha nálatok egy hosszú asztalt tizenketten körbeülnének, akkor mindenki az egyik oldalára ülne?
- Mi lehetne még a terített asztalon?
- Hogyan szokták még Jézust ábrázolni? (Glóriával.)

Szempontok a Dürer-képhez:

- Nagyobbaknak már beszélhetünk arról, hogy ez egy protestáns felfogású kép. Hiányzik a misztikum, az ar-

cok ájtatossága, az alakok szikárabbak. Ez persze nem vesz el a kép mondanivalójából.

- Júdás itt is a pénzeszsákjáról ismerhető fel. János pedig Jézus legkedvesebb tanítványaként szinte az ölében fekszik. Ez ekkor már igen gyakori ábrázolásmód.
- Az asztalon ott a bárány, a tanítványok körbe ülnek, Jézus is a kör tagja.

A harmadik kép már egy kifejezetten reformátori kép Hans Kreuttertől, 1564-ből.

Szempontok a képhez:

- A kép egy prédikáció, a reformációhoz kapcsolódó teológiai tanítás akar lenni.
- Hol van Krisztus? Alig találjuk meg. Ő ül a legbaloldalibb helyen, éppen Júdásnak (pénzeszsákkal) nyújtja a kenyeret. Ez az „ülésrend" azt hirdeti, hogy Krisztus testvérünk, vállalja velünk a közösséget.
- Júdáson és Jézuson kívül a többi tanítvány mintha nem az a mezítlábas egyszerű öltözékű alak lenne, mint ahogy megszoktunk. Sőt, fel is ismerhetjük néhányukat: Jézustól a második talán maga Luther (aki a kép festése idején még él), a jobb oldalon pedig Kálvin ül. A többi arc is valószínűleg ismerős volt az akkori közönségnek, mind reformátorok, hitvitázók. De ne annyira egy teológiai kerekasztalnak képzeljük a helyzetet, hanem, hogy Jézus utolsó vacsoráján *mi*, hitünkről gondolkodók ülünk. Az Úrvacsora nem emlékünnepély, hanem a mai (vagyis akkori) ember személyes meghívása.
- Az elegáns, bársonykabátos úr az előtérben minden bizonnyal egy herceg vagy egy választófejedelem, aki talán maga a megrendelő. Ő is Jézus „vendége", még ha kicsit kiemeltebb helyet is kap a többieknél. És persze a legfontosabb a kutyája. A kutya az előkelőségnek, a nemességnek volt a státuszszimbóluma, mindenki láthatja, milyen gazdag, fontos ember a gazdája. Ez persze mosolyogtató, de a korhoz hozzátartozik.

Végül a játék... A képek számos lehetőséget nyújtanak játékos tanulásra, az anyag elmélyítésére, vagy egyszerűen lazításra. Néhány ötlet:

- Ha ez a kép egy képregényben szerepelne, mi lenne a fejük feletti buborékba írva?
- Csapatverseny. A képek memorizálása után melyik csapat tudja előbb a választ a kérdésekre. Melyiken ülnek körbe? Melyiken van bárány? Melyiken vannak mezítláb? Melyiken emeli fel Jézus a kezét? Stb.
- Párjáték vagy csapatverseny. Az egyik tag egy percig nézi a képet, utána a másik kérdezget róla. Egy másik képpel ugyanez megy fordítva.

Zárszó. Ne ijedjünk meg a klasszikus képektől! Iskolázottsági szinttől függetlenül rendszeresen sikert lehet aratni velük. Miért? Talán egyszerűen azért, mert ezeken a képeken mindig *több* van, mint a közvetlen mondanivaló, mint maga a történet. Tehát, egyszerűen érdekesek, van mit nézni rajtuk. És még egy megjegyzés. Nem baj, ha a gyerekeknek *nem tetszik* a kép, és ezt kifejezésre is juttatják. Nem is feltétlenül azért festették a mesterek csúnyának, öregnek vagy nagylábúnak az alakokat, hogy azok tetsszenek. Jó nézegetést!

Ittzés Szilvia (Regősné Zászkaliczky Zsuzsanna segítségével)

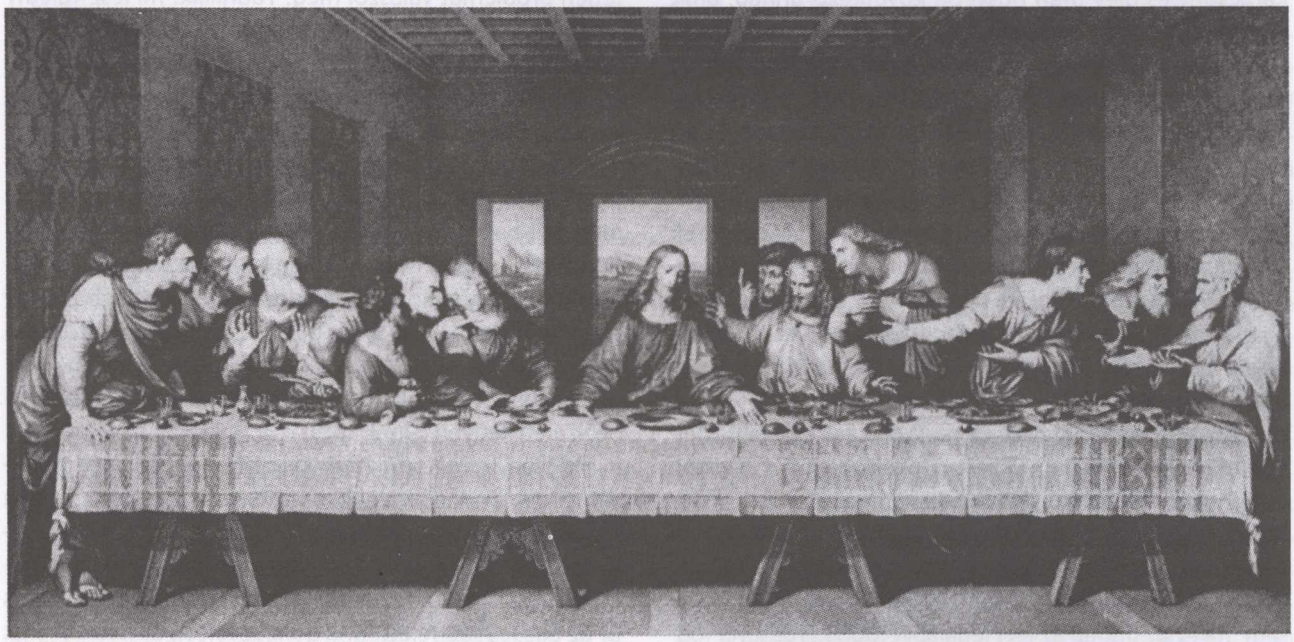

Leonardo: Utolsó vacsora

Dürer: Úrvacsora

Kreutter: Utolsó vacsora (1564)

Mesélő tárgyak

Karácsony és újév után húsvét a következő ünnep, amit egyaránt ünnepelnek keresztények és nem keresztények, és amit a valláshoz való viszonytól függően töltöttek meg az egyes korszakok különböző tartalommal. Részben így keveredhetett húsvét ünnepébe a tojást hozó nyuszi és a régi, pogány termékenységvarázslás, a locsolás, ami hangulatos néphagyományként mindmáig él. (Igaz, helyenként meglehetősen anyagias formában...) A gyerekek többségének ezek a jellegzetességek jutnak először eszébe húsvét hallatán. Aztán valószínűleg a nagytakarítás, ablakmosás, sütés-főzés, vendégeskedés, no és a lányoknak a tojásfestés, ami azért reménykeltő: hiszen a tojás az új élet szimbóluma.

Valószínűleg senki nem veszi le a vállunkról azt a feladatot, hogy helyre tegyük, a gyerekekkel együtt közösen értelmezzük a húsvét valódi keresztény tartalmát, méghozzá úgy, hogy közben ügyeljünk arra, hogy saját, magyar kultúránkból is megtartsuk azt, ami húsvét teológiáját szimbolizálja. Ami csöppet sem egyszerű, még akkor sem, ha ez az ünnep az élet legalapvetőbb kérdésével foglalkozik, létünk legmélyebb rétegéig hatol, és kikerülhetetlen problémát válaszol meg. Tudniillik: mi lesz velem? Ahogyan a kisgyerek már igen korán (talán már az első lépések megtételekor) találkozik az élet törékenységével, mulandóságával, később, öntudatára ébredve felteszi a kérdést: meghalok én is?

Húsvét válasz a legbensőbb félelmeinkre, megmagyarázhatatlan szorongásainkra. Húsvét válasz életre, halálra, mert élet-halál titkát tárja fel egyedülállóan dicsőséges módon. Mert „abban nyilvánul meg Isten hozzánk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala."(1Jn 4,9). És őbenne a halál sötét szövetén felragyogott az örökélet világossága, amely azóta is ragyog ránk, „hogy aki hisz őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen"(Jn 3,16b)!

Hogyan tolmácsolhatjuk gyermekeinknek az emberiség életének legnagyobb eseményét? Számunkra sem egyszerű, hogyan adhatjuk át nekik? Ha figyelünk, a mindennapok történései is számtalan alkalmat kínálnak nekünk arra, hogy beszélgessünk arról, hogy Jézus Krisztus úr az egész világ felett, úr a gonosz felett, úr a félelmeink felett. Ő azért jött, hogy segítsen rajtunk és legyőzze a ha-

lált. A gyerekek már nagyon korán képeket alkotnak az élet alapkérdéseiről, ha még nem is elvontan, nem is fogalmi szinten teszik ezt! Hároméves kisfiam például a minap átment valamiért lakásunk egy sötét helyiségébe. Visszafelé futott, és elújságolta, hogy félt a sötéttől. Megkérdeztem tőle: sikerült-e legyőznie a félelmet? Erre ő azt válaszolta: „Futottam a sötétből a világosságba, egy emberhez, hozzád, így győztem le a félelmet!"

Mi vajon tudjuk-e, kihez futhatunk, ha valami megrettent? Tudjuk-e úgy is, hogy azt gyermekeinknek továbbadhassuk? Ez az aprócska eset számomra jó alkalmat kínált arra, hogy pár mondatban elmondjam, hogy néha én is félek, de nekem is van kihez menekülnöm: az Úr Jézushoz, és ha mi nem is lennénk a közelben, ő Jánoskára akkor is vigyáz, jobban, mint ahogyan mi vigyázhatunk.

Tudjuk-e, hogy nem kell tétlenül, bénultan bennrekednünk életünk sötétségeiben, hiszen Jézus legyőzte azt és erejét, szeretetét kínálja gyengeségeinkért cserébe? Valódi, különleges csere történik: Jézus az életét adja életünkért. Hibátlant az elrontottért. Tisztát a bűnnel szennyezettért. Einar Lyngar gyermek-áhítat könyvében a következőket írja:

„– Apám! Van ebben az üvegben valami? – kérdezte tréfásan Péter. Mindenki láthatta ugyanis, hogy az üveg üres. Az apa is.

– Nem üres! – mondta aztán diadalmasan, levegő van benne! – Ezt az apa is elismerte.

– Vedd ki belőle a levegőt, Apám! – szólt most Péter.

– Ahhoz egészen különös eszköz kell – felelte az apja.

– Én egyszerűen kiveszem – így szólt most Péter és az üveget színültig megtöltötte vízzel –, hol van hát a levegő? – diadalmaskodott Péter. Apja mosolyogva csak ennyit mondott:

– Persze! Így is lehet!

– Pontosan így van ez a szívünkkel is, magyarázta nekünk a tanítónőnk – mesélte most Péter – A gonoszságot, a bűnt a szívünkből ki nem vethetjük, akármennyire erőlködünk is. Ha azonban a szívünkbe beköltözik Jézus és Ő foglalja el egészen a szívünket, akkor minden másnak ki kell takarodnia onnan. Ugye ez nagyszerű, Édesapám? – fejezte be a mondanivalóját Péter.

Jézus örömmel tér be a szívünkbe. Ő mondta: „Ha valaki szeret engem, az megtartja az én igémet; azt pedig az én Atyám is szeretni fogja, és elmegyünk hozzá, és szállást készítünk magunknak nála." (Jn 14,23) Amely szívben Jézus lakik, abból kivonul a gonosz."

A böjti időszak nagyon jó alkalmat kínál arra, hogy a gyerekekkel közösen felkészülhessünk a húsvétra. A hittanórák tananyagának kötöttsége miatt én a gyerek-istentiszteleti alkalmakat használom fel arra, hogy a nagyheti eseményeket közösen végignézzük, értelmezzük, megemlékezve az adott vasárnap speciális jellegéről is.

Pár éve elkészített a Paraklétosz Kiadó (Tel.: (06-76) 463-106 egy olyan húsvéti anyagot, amely elbeszélő képek, makettek segítségével dolgoztatja fel a nagyhét állomásait *Húsvét Jeruzsálemben* címmel. Tíz alkalomra osztja a történeteket és azok leírása mellett énekeket ajánl és technikai utasításokkal lát el bennünket. A csoport igényeinek megfelelően háromféle lehetőségből választhatunk. Mivel gyakorlatilag két nagy képen dolgozhatunk, érdemes a színezéshez több képet is rendelni, és kisebb csoportokban alkotni.

Szintén a Paraklétosz kiadótól való az *Egy csodálatos új nap* címmel megjelent húsvéti munkafüzet, amely elsősorban óvodásoknak és kisiskolásoknak jelenthet örömteli elfoglaltságot, akár a szülőkkel közösen is. A nagyobbaknak pedig *Húsvét – Pünkösdi makettcsomag*-ot készítettek, amely a virágvasárnapi bevonulástól az utolsó vacsorán, Péter tagadásán keresztül a feltámadásig és a nyitott sír modellezéséig egyszerű és rendkívül ötletes kézimunkákat kínál. Ezek a makettek külön-külön is megrendelhetők a Paraklétosz Kiadótól és akár közösen készítjük a gyerekekkel, akár otthoni munkának szánjuk, mélyíteni fogja húsvét mondanivalójának megértését, és húsvéti asztaldíszként az egész család figyelmét a valódi ünnep felé irányíthatja.

Szintén érdemes elővenni a régi, kedves és tiszta teológiájú mesekönyvet, a *Fehérké*-t (Farkas Jánosné tollából), amely nagyon jól szemlélteti a megváltást a jó pásztor szerető tettén keresztül. Ha a gyerekek már jól ismerik a nagyheti eseményeket, a készülés alapját is adhatja, de ki is egészítheti azt úgy, hogy a gyerekalkalmak végén felolvasunk és megbeszélünk egy-egy fejezetet belőle, 10 héten át.

Nálunk húsvétvasárnap és -hétfőn nem szokás külön gyerek-istentiszteletet tartani, ilyenkor a teljes családot a templomba várjuk az ünnepi istentiszteletre, így húsvét előtt virágvasárnap találkozunk utoljára a gyerekekkel. Idén ez alkalommal a tárgyak mesélnek majd nekünk. Bemelegítésképpen a szokásos liturgikus kezdés után két fantáziajátékot játszunk. Az első címe: *Idézd föl magadban!* Egy ismerős vagy elképzelt lakás szagát, amely régi könyvekkel és tárgyakkal van zsúfolva. Milyen szaga is van a nagymama szobájának, a szertárnak, a rajzteremnek, a tornateremnek, a szivárgó gáznak, a fertőtlenítőszernek, a nedves homoknak, a reggelnek a szabad természetben, tavasszal vagy nyáron, a déli hőségnek a legelőn, eső után a párálló földnek, mikor előbújnak a giliszták... Emlékszel? Tudod egyáltalán?... Ha nem tudnád, járjunk együtt utána! S akinek nem áll módjában felidézni ezeket a képeket, ha egyszer később egyedül találkozik hasonló helyzettel, háromszoros erővel vési azt emlékezetébe a ráismerés örömével megerősítve. A másik játék pedig: *Fantázia és megjelenítés.* Próbáljuk saját testünkkel megjeleníteni például a csepegő vizet (forma, ritmus, feszesség szempontjából meghatározottan) vagy olajat, a nyúlós nyers tésztát, a serpenyőben forrósodó zsírt, a sülő tojást, stb. Ezt a játékot kezdetben ne adjuk egyéni feladatként a csoport tagjainak. Egyszerre dolgozzon mindenki, először egymást

se nézzék! Később, ha a játszók gyakorlata már nagyobb, s a játék letisztult, meg is mutathatjuk egymásnak, ki hogyan képzeli. (Mindkét játék Gabnai Katalin: *Drámajátékok* című könyvéből való.)

Ezt követően jöhet a komolyabb „munka": a dobogóra vagy egy nagyobb asztalra vörös színű bársonyt terítünk (az ünnepélyesség hangsúlyozására). A következő tárgyakat helyezzük el rajta: leveles ágat pálmaág gyanánt (készülhet papírból is), ostort, balzsamos tégelyt, egy kelyhet és mellette kenyeret, pénzzel teli erszényt, kardot (papírból is készíthetjük), töviskoszorút (pl. borókaágból), szegeket, egy botot ecetes szivaccsal a végén, nagyobb követ, fehér leplet és egy nagyobb méretű fakeresztet. Érdemes ebben a sorrendben elhelyezni a tárgyakat, hiszen most nem számon kérjük a gyerekeket, nem azt szeretnénk tudni, mennyire ismerik az események időrendjét, hanem hogy mennyire vannak tisztában magukkal az eseményekkel, és mennyire tudják megfogalmazni, átélni azokat. Hadd segítse a sorrend őket a felidézésben! Ezek a tárgyak több dolgot is a gyerekek eszébe juttathatnak, így együtt azonban különleges jelentéssel bírnak, szimbolikusak. Milyen képekre, eseményekre emlékeztetnek ezek a tárgyak? Mindenki válasszon magának ezek közül úgy, hogy egy gyerek csak egy tárgyat választhat, de egy tárgyat többen is választhatnak. Párokban, illetve kisebb csoportokban beszéljük meg, mi volt a tárgy életének legszebb és mi a legszomorúbb pillanata. Miért? (Ha van olyan tárgy, amelyet senki sem választott azt a végén közösen beszéljük meg!) Arról is beszélgethetünk, ki miért választotta az adott tárgyat. Ne feledkezzünk meg Jézusról sem, aki ezekkel a tárgyakkal kapcsolatban állt! A megbeszélés végén pedig a tárgyak segítségével rakjuk össze közösen a nagyheti történetet! Ha marad rá időnk, az elbeszélés adott pontján a legtöbb gyermek által választott tárgy történetét el is játszhatjuk!

Jó munkát és áldott ünneplést kívánok!

Blatniczkyné Hammersberg-Ganczstuckh Júlia

Werner Küstenmacher: *Das Geheimnis am Ölberg* című könyvéből (Claudius Verlag, 1989.).
Beküldte: Polczer Csabáné

Tavasz van! Nyomás kirándulni!

Amikor végre feljön újra a nap és kezd elmúlni a szürke téli hideg, ami szobába kényszeríti az embert, amikor megmozdulnak a fák és a simogató, hűvös szél kisepri a betegséget és a rossz gondolatokat – ilyenkor alig várjuk már, hogy végre elhagyjuk a négy falat. Nyomás a természetbe!

Amikor a csoportépítésről beszélünk sokszor halljuk: „Nem beszélni kell erről, hanem csinálni. Aki érzi, tudja, akkor is jól csinálja, ha nem tanulta." Most csupán felelevenítünk néhány olyan pontot, amire érdemes odafigyelnünk. Az egyik ilyen pont a kis csoportos kirándulások szerepe. Amikor egy alkalommal többet érhetünk el kapcsolataink javulása – azaz a csoport tagjai felé a nyílt és őszinte kommunikáció – terén, mint más esetben akár 2–3 hónap alatt.

Közösségépítés: Nagy kérdés, hogy csoportunkkal mit szeretnénk elérni. Hiszen létezik a csupán néhányszor összeálló társaság, és van, amikor esetleg évekre tervezünk előre és így építünk egy csapatot. Ebben az esetben érdemes sokkal több időt és energiát szánni a felkészülésre, és – mint jó vezető – szem előtt tartani azt is, hogy nagy hatással lehetünk a csoporton belül kialakulni készülő viszonyokra. Egy természetes folyamatba beleavatkozni, és azt megpróbálni még jobb irányba befolyásolni nagy felelősség.

A kirándulás: Egy kiránduláson megismerhetjük az egész csoportot. A gyerekek egészen más környezetben mutatkozhatnak be. Mód nyílik egy sor olyan eddig rejtett lehetőségre, amit csak ilyen helyen lehet kipróbálni: a sok szabadtéri játék fizikailag, szellemileg és lelkileg egyaránt fejlesztő hatású. Elsősorban tavasszal és főleg a nagyvárosi gyerekek részére, akiknek nagyon kevés módjuk van oxigéndús környezetbe kerülni.

Szervezés: Megéri? Ki kell próbálni!

Felkészülés: Először talán érdemes olyan helyre menni, amit ismerünk. Ha nagy túrát készülünk tenni, az út hosszát könnyedén szabhatjuk a résztvevők életkorához. Akár szó szerint is: 6 évessel 6 km-t, 10–11 évessel 11 km-t menni már valódi élmény lehet. A túra útvonalát tanácsos előre bejárni. Nyilván erre nem minden esetben van lehetőségünk, amennyiben azonban igen, hasznos tapasztalatokra tehetünk szert, és akár elő is készíthetünk néhány dolgot.

Érdemes erre elegendő időt szánni, hiszen sokkal jobban tudunk a résztvevőknek szánt programmal foglalkozni, ha nem a tájékozódás lesz az első dolgunk. A felkészülés során érdemes minden egyebet megtervezni:

- Hogyan jutunk a helyszínre?
- Ha van közös felszerelés, azt hogyan tudjuk úgy kiosztani, hogy mindenki érezze a „terhet" – ne csak egyvalaki szakadjon meg, akkor se, ha ez a vezető – ugyanakkor senkit se terheljünk meg túlságosan!
- Ha sikerült lejárnunk a terepet, tudjuk, hol vannak izgalmas látnivalók: lehet ilyen egy barlang, egy rókalyuk, egy ősöreg ágas-bogas fa, egy patak, stb. Mindent felhasználhatunk illusztrációként! (Legszebb kiscsoportos áhítat emlékeim között tartok számon egy 11 évesekkel tett kirándulást, ahol egy egyszerű barlang meghódításakor a barlang mélyén tartottunk igazi, gyertyafényes alkalmat.)
- Fontos előre kitalálni, hogy a közös étkezést hogyan tesszük maradandó emlékké. Érdemes megállni és tüzet rakni! Lehet ilyenkor szalonnát pirítani (felkészültebbeknek rablóhúst), krumplit vagy gyümölcsöt sütni (sült banánt, sült almát).
- A „menetközben" is változatossá tehetjük az egyszerű gyaloglásba könnyen belefáradók kedvéért: érdemes néha megállni, és megfigyelni, vajon hogyan változik a körülöttünk levő erdő, másik alkalommal egy percig csendben hallgatni, és megszámolni a hozzánk elhallatszó zajokat, vagy figyelni a nap irányát, a körülöttünk levő sziklák, egyéb kövek anyagát, stb.

Létszám: Nem érdemes túl nagy csoporttal menni, ideális a 4–5 fő. Így mindenkire jut kellő mennyiségű figyelem, és tényleg kialakulhat a megfelelő kapcsolat a gyermek és vezetője között.

Kirándulást szervezni, előkészíteni nem könnyű feladat, de aki el meri vállalni, hogy a gyermekek nevelésében részt vesz és ehhez kellően felkészült – azaz a gyerekek legkönnyebben befolyásolható korszakában esetleg életre meghatározó példává lesz – nyugodtan tervezhet: nagy valószínűséggel itt is megállja majd a helyét.

Buday Barnabás

A húsvéti időszakra most a kézműves foglalkozásokhoz ajánlunk jó ötleteket tartalmazó füzeteket a Színes ötletek sorozatból.

Silvia Göthel: *Koszorúk minden alkalomra* (2000/12) című könyve alapján pl. látványos ajtódíszeket készíthetünk, A. Massenkeil és P. Panesar: *Húsvéti dekorációk* (2001/19) összeállítása pedig szobákat, termeket felvidító és megvidámító ötleteket ad. Kisebbekkel való foglalkozáshoz pedig Christine Gall: *Tarkabarka húsvéti díszek* (2001/20) munkáját ajánljuk, melyhez szabásmintákat is mellékelt a szerző.

A könyvek a Cser Kiadó gondozásában jelentek meg (1114 Budapest, Károli Gáspár tér 3., Tel.: 386-9019), 547 Ft-os áron kaphatók.

A VISZ (Vasárnapi Iskolai Szövetség) evangéliumi gyermeklapja 12 éve létezik. Nem olyan, mint a szokásos gyermekújságok. Ennek a lapnak egyedi a megjelenése és egyedi a mondanivalója. A nagycsoportos óvodás és a kisiskolás korosztályra van szabva mérete, terjedelme, tartalma és a szívet melengetően szép grafikák is (Gaál Éva és Koltai Éva művei).

A lap állandó rovatainak középpontjában mindig az Úr Jézus áll. Találunk benne bibliamagyarázatot, történetet a bibliai időkből, verset, éneket, folytatásos történetet, fejtörőt és kivágós oldalt. A gyermekek is küldhetnek be rajzokat, írásokat.

Így szól hozzánk Isten az 5Móz 6, 6–8-ban: „Maradjanak szívedben azok az igék, amelyeket ma parancsolok neked. Ismételgesd azokat fiaid előtt, és beszélj azokról, akár a házadban vagy, akár úton jársz, akár lefekszel, akár fölkelsz!" Ezt a parancsot nem könnyű teljesítenie a hívő családoknak sem. Az Örömhír segítségünkre lehet gyermekeink hitbéli nevelésében, mert valóban az evangéliumot közvetíti. Jól használható családi áhítatokhoz vagy közös rejtvényfejtéshez, a gyermekeinkkel folytatott hitbeli beszélgetés alapjául. Az óvodai, iskolai hitoktatáshoz is sok ötlettel szolgál, és a gyülekezetek vasárnapi iskoláiban is feldolgozható. Sok gyülekezet megajándékozza vele a gyerekeket karácsonykor, húsvétkor vagy a tanévzáró istentisztelet alkalmával. Az a tapasztalatunk, hogy a gyülekezetek nagy részébe sajnos nem jár ez a lap, sok protestáns család pedig nem is ismeri.

Kedves felnőttek! Szülők, nagyszülők, keresztszülők, lelkészek, hitoktatók, pedagógusok, iratterjesztők! Tegyék lehetővé, hogy minél több kisgyerekhez eljuthasson az *Örömhír* újság által Isten örömüzenete!

Az újság ára változatlanul 100 Ft. Megjelenik kéthavonta. Előfizetés egy évre: 600 Ft. Megrendelhető a VISZ címén: 2119 Pécel, Nyírfa u. 1., Tel.: (06-28) 547-960 vagy Bottáné Tamás Szilviánál a (06-1) 362-4403 számon.

Bottáné Tamás Szilvia

ELŐADHATÓ SZÍNDARABOK ÉS VERSEK

Az alábbi bábjátékok, Horgász Mária: *Játsszunk együtt!* (Bábjátékok a hitoktatáshoz, Ecclesia, 1983.) című kötetéből való bibliai történetek, melyeket szívesen ajánlunk gyermek-istentiszteletekre és egyéb alkalmakra. Beküldte: Szmolár Attiláné Török Anna Hajnalka.

Virágvasárnap

Szereplők: Jézus, tanítványok, nép, Narrátor
Kellékek: szamár (kartonból), pálmaág, ruhák

NARRÁTOR A húsvéti ünnepekre minden évben nagy sokaság jött Jeruzsálembe. Jézus is odakészült tanítványaival. A Mester már tudta, hogy szenvedése hamarosan megkezdődik és meg akarta mutatni dicsőségét, hatalmát, hogy barátai a nehéz órákban el ne csüggedjenek. Ezért nyilvánosan, ünnepélyesen vonult végig Jeruzsálem utcáin szamárháton. A tömeg sokat hallott csodatetteiről, s úgy fogadták Őt, mint egy királyt. Figyeljük csak! *(függöny szét)*

JÉZUS *(szamárháton közeledik; a nép élteti, pálmaágakat lenget, s ruháit teríti eléje)*

NÉP *(kiáltások)* Hozsanna Dávid Fiának! Áldott, ki az Úr nevében jő! Hozsanna Izrael Királyának!

JÉZUS *(megáll)* Eljött az óra, hogy az Emberfia megdicsőíttessék! Bizony mondom nektek, ha a földbeesett gabonaszem el nem pusztul, egymaga marad, de ha elpusztul, sok termést hoz. Aki szereti életét, elveszti azt, s aki gyűlöli életét e világon énérettem, örökre megtartja azt! Aki engem követ, ott lesz, ahol én leszek! Atyám, kérlek, dicsőítsd meg nevedet!

HANG Megdicsőítlek Fiam, mindenek felett!

JÉZUS E szózat tiérettetek lőn, hogy higgyetek! Most vettetik el a világ fejedelme! Bizony mondom nektek, majd ha én fölemelkedem a földről, mindeneket magamhoz vonzok!

NÉP Dicsőség Neked, Izrael királya! Hozsanna, hozsanna! *(függöny)*

NARRÁTOR Az Úr Jézus dicsőséges bevonulásakor már utalt közelgő kínszenvedésére, halálára. Sokan kísérték Őt a diadalúton, de ugyanez a néptömeg néhány nap múlva „Feszítsd meg!"-et kiáltott, halálát követelve. Uram, Jézus, add, hogy hűségesen kitartsunk melletted ne csak a szerencsében, hanem a keresztúton is!

Gyermek-passió

Szereplők: Narrátor, Jézus, tanítványok, Kaifás, kar, leány, katona, szolga, Pilátus

NARRÁTOR Az utolsó vacsorán szomorúan mondotta Jézus:

JÉZUS Bizony mondom nektek, hogy közületek valaki elárul engem!

NARRÁTOR A tanítványok megdöbbentek. János kérdezte:

JÁNOS Ki árul el, Uram?

JÉZUS Akinek a falatot nyújtom, az árul el engem!

NARRÁTOR S Júdásnak nyújtotta a falatot e szavakkal:

JÉZUS Amit akarsz, tedd meg gyorsan!

NARRÁTOR Júdás vette a falatot, s elment, hogy Mesterét elárulja. Jézus megrendülve búcsúzott:

JÉZUS Már csak rövid ideig vagyok veletek. Barátaim, új parancsolatot adok: Szeressétek egymást, mint én szerettelek titeket! Atyám házába megyek, hogy helyet készítsek nektek. Azt akarom, hogy ahol én leszek, ti is ott legyetek!

NARRÁTOR Péter nem akart elválni Mesterétől, s hevesen így szólt:

PÉTER Én is veled megyek, Uram!

JÉZUS Ahová én megyek, te most nem jöhetsz, de később követsz.

PÉTER Miért nem mehetek? Életemet adom érted!

JÉZUS Bizony mondom neked, írva van, hogy megverem a pásztort és elszélednek a juhok.

PÉTER Uram, ha mindenki elhagy is, én soha el nem hagylak!

JÉZUS Ma éjjel, mielőtt a kakas szól, háromszor tagadsz meg engem.

NARRÁTOR Ezek után Jézus kiment tanítványaival a Getszemáni kertbe, hogy megkezdődjön szenvedése. Így szólt hozzájuk:

JÉZUS Üljetek le és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!

NARRÁTOR Jézus kissé beljebb ment Péterrel, Jánossal és Jákobbal. Panaszosan mondotta:

JÉZUS Halálosan szomorú a lelkem! Virrasszatok velem egy órácskát!

NARRÁTOR Jézus kissé távolabb arcára borulva így imádkozott:

JÉZUS Atyám, ha lehetséges, múljék el tőlem e pohár, de ne az én akaratom legyen, hanem a tied!

NARRÁTOR Jézus vért izzadott halálfélelmében. Háromszor is tanítványaihoz ment vigaszért, de azok mélyen aludtak. A mennyei Atya angyalt küldött egyszülött Fiának vigasztalására. Jézus mondotta apostolainak:

JÉZUS Keljetek fel, menjünk! Íme közeledik, aki engem elárul. Sorsom bevégeztetett!

NARRÁTOR Júdás mondotta a katonáknak:

JÚDÁS Akit megcsókolok, Ő az! Fogjátok meg és vezessétek el!

NARRÁTOR Ekkor Jézushoz lépett, megcsókolta, s így szólt:

JÚDÁS Üdvözlégy Mester!

JÉZUS Barátom, mi végre jöttél? Júdás, csókkal árulod el az Emberfiát? Mint egy rabló ellen, úgy jöttetek, de ez a ti órátok. Mindennek be kell következni, a próféták szerint.

NARRÁTOR A katonák elfogták Jézust és először Annáshoz, majd Kaifás főpaphoz vitték. A tanítványok pedig félelmükben elfutottak. Kaifás kérdezte Jézustól:

KAIFÁS Mi rosszat cselekedtél, hogy idehoztak?

KAR Isten Fiának mondotta magát!

KAIFÁS Valóban Isten Fia vagy te?

JÉZUS Te mondád, hogy az vagyok. Látni fogjátok, hogy az Emberfia Isten jobbján ül és eljő az ég felhőiben!

KAIFÁS Ez káromkodik, mi szükségünk van még tanúkra?!

KAR Méltó a halálra!

NARRÁTOR Kaifás átadta Jézust ellenségeinek. Péter aggódva bement Kaifás udvarába. A szolgálóleány kérdezte tőle:

LEÁNY Te is Jézus tanítványa vagy?

PÉTER Nem vagyok!

KATONA Láttalak a kertben Ővele!

PÉTER Nem ismerem azt az embert!

SZOLGA A ruhád is elárulja, hogy galileai vagy.

PÉTER Ember, nem tudom, mit beszélsz!

NARRÁTOR Ekkor megszólalt a kakas. Péternek eszébe

jutottak Jézus szavai: Mielőtt a kakas szól, háromszor tagadsz meg engem. Kiment és keservesen sírt. Jézust Pilátushoz vitték.

PILÁTUS Milyen vádat emeltek ez ember ellen?

KAR A zsidók királyának mondja magát!

PILÁTUS Valóban a zsidók királya vagy?

JÉZUS Igen, király vagyok, de az én országom nem e világból való.

NARRÁTOR Pilátus így szólt Jézus ellenségeihez:

PILÁTUS Én semmi vétket nem találok ebben az emberben! Megostoroztatom és elbocsátom!

KAR Ha Őt elbocsátod, nem vagy a császár barátja!

NARRÁTOR Szokás volt az ünnepen elbocsátani egy rabot. Pilátus elővezette Barabást, a gyilkost, Jézus mellé állította és kérdezte:

PILÁTUS Kit akartok, hogy elbocsássak, Jézust, aki Krisztusnak mondatik, vagy Barabást?!

KAR Barabást, Barabást!

PILÁTUS Mit tegyek hát a názáreti Jézussal?

KAR Feszítsd meg Őt! Feszítsd meg Őt!

NARRÁTOR Ekkor Pilátus szabadon engedte Barabást, Jézust pedig átadta a katonáknak, hogy keresztre feszítsék. Miután megostorozták, tövissel megkoronázták, nehéz keresztet tettek a vállára, hogy maga vigye föl a Golgotára. Ott megfosztották ruháitól, és keresztre szegezték. Jézus keresztje alatt állott az Ő fájdalmas anyja, néhány apostol és barátai, akik szerették. Jézus felkiáltott:

JÉZUS Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?!

NARRÁTOR Majd bágyadtan vizet kért.

JÉZUS Szomjúhozom!

NARRÁTOR A katonák ecetbe mártott szivacsot nyújtottak neki. Jézus mondotta:

JÉZUS Beteljesedett!

NARRÁTOR Azután hangosan felkiáltott:

JÉZUS Atyám, kezeidbe ajánlom lelkemet!

NARRÁTOR Jézus lehajtotta a fejét és kiadta lelkét. A föld megrendült, a sziklák megrepedtek, a Nap elsötétült! *(csend)*

MINDENKI Imádunk Krisztus és áldunk Téged, mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Jézus föltámadása

Szereplők: Jézus, Angyal, Mária Magdolna, asszonyok, Narrátor
Kellékek: nyitott sírbolt, bokrok

NARRÁTOR Jézus halála után testét új sírba helyezték barátai. A tanítványok félelmükben elrejtőztek és imádkoztak. Bíztak, hittek Mesterük ígéretében, hogy velük marad és megerősíti őket. Húsvét reggelén a jámbor asszonyok illatos olajokkal Jézus sírjához mentek, hogy kegyelettel bekenjék. De mi történt? *(függöny szét)*

ASSZONYOK *(beszélgetve jönnek)*

1. ASSZONY Ki fogja elhengeríteni a követ a sírbolt ajtajából?

2. ASSZONY Talán lesz ott valaki a tanítványok közül!

MAGDOLNA Feltétlenül be kell balzsamozni Urunk testét! (*a sírboltnál megdöbbennek*) Nyitva van! Elvitték az én Uramat! Ó jaj! (*elrohan*)

ANGYAL Ne féljetek asszonyok! Tudom, hogy a názáreti Jézust keresitek! Nincs itt, feltámadott, amint megmondotta! Íme a hely, ahová tették Őt. Vigyétek hírül tanítványainak is. Siessenek Galileába, ott meglátják Mesterüket!

ASSZONYOK Fussunk az örömhírrel, hogy Urunk feltámadott! *(el)*

MÁRIA *(visszajön, leborul és sír)* Hol találom meg az én Uramat?

JÉZUS *(megjelenik)* Asszony, miért sírsz?

MAGDOLNA *(föl sem néz)* Elvitték az én Uramat, és nem tudom, hová tették Őt! Ha te itt kertész vagy, s te vitted el, mondd meg, hol van!

JÉZUS Mária!

MAGDOLNA *(fölnéz; ujjongva)* Mester! *(át akarja ölelni Jézus lábát)*

JÉZUS Ne érints! Még nem mentem föl Atyám országába! Vidd hírül enyéimnek, hogy láttál engem! *(eltűnik)*

MAGDOLNA Bár mi nem láthatjuk Jézust, mégis boldogok vagyunk, mert hisszük, hogy feltámadt, s mi is feltámadunk!
Ének: *Feltámadt Krisztus e napon…*

TÚRMEZEI ERZSÉBET

HÚSVÉTRA

Cseresznyefa előtt
megállok csendesen,
és a bomladozó
rügyek titkát lesem.
Húsvétra kivirágzik.

A lila orgona
Nő lankadatlanul.
Bársonybimbóira
A fény kacagva hull.
Húsvétra kivirágzik.

Szívemben a dalok
bokrán is bomlanak
a barna kis rügyek.
Mosolyog rá a nap.
Húsvétra kivirágzik.

Ezer ének fakad
Rajta, ezer virág.
Őt fogja áldani
Mind, az Isten Fiát!
Húsvétra kivirágzik…

Őt és a diadalt sötét, hideg síron.

TÚRMEZEI ERZSÉBET

HÚSVÉT UTÁN

Húsvét előtt… nehéz, szomorú léptek.
Húsvét előtt… zokogó, bús miértek.
Húsvét előtt… ajtók, kemények, zártak.
Húsvét előtt… arcok, fakóra váltak.
Húsvét előtt… szívek, üres-szegények.
Húsvét előtt… kihamvadott remények.
Húsvét előtt… egy nagy: Minden hiába!
Bús eltemetkezés az éjszakába.

De húsvét lett! Feltámadott a Mester!
Húsvét után el gyásszal, könnyekkel!
Húsvét után futni a hírrel frissen.
Húsvét után már nem kérdezni mit sem!
Húsvét után új cél és új sietség!
Jézus él! Nincs út, amely messze esnék.
Húsvét után… erő, diadal, élet!

Csak azokért sírjunk húsvéti könnyet,
akik még mindig húsvét előtt élnek.

HÚSVÉTI JÁTÉKOK ÉS REJTVÉNYEK

CSACSI-KIRAKÓ

A játék célja: Első pillantásra kissé öncélúnak tűnik ez a játék, hiszen három kis csacsit darabjaiból kirakni önmagában is érdekes szórakozás a gyerekek számára. Az összerakás közben azonban kénytelenek feleleveníteni magukban három bibliai történetet is, melyek ez által mélyebben belevésődnek az emlékezetükbe.

Előkészület, eszközök: A csacsi kirakót három-négy fős csoportokban célszerű játszani, ezért annyiszor három csacsit vágunk ki szürke dekorkartonból a mellékelt minta alapján, ahány ilyen három-négy fős kis csoport vesz részt a játékban. Ha például az osztálylétszám húsz fő és ebből hat csoportot alakítunk, akkor részükre tizennyolc darab egyforma karton csacsi szükséges. A csacsik hármasával alkotnak egy-egy játékkészletet. Mindhárom csacsi hátoldalára görbe vonalakkal olyan hálózatot rajzolunk, amely a csacsi testét nyolc szabálytalan mezőre osztja. A három hálózat különböző legyen. Az első csacsi hátára rajzolt hálózat egyes mezőibe a betlehemi csacsi, a másodikéba a virágvasárnapi csacsi, a harmadikéba a samaritánus csacsijának oszlopában felsorolt címszavakat írjuk, majd a csacsikat a vonalak mentén ollóval szétvágjuk, a darabokat jól összekeverjük és egy borítékba (zacskóba) tesszük. Ezzel egy játékkészlet kész. Ilyen készletet kell készítenünk minden csoport számára. Akkor teljesen igazságos a játék, ha a feldarabolás minden csoport számára azonos minta alapján történik. Célszerű ezért mindhárom vonalhálózatot előbb egy csacsi méretre vágott vékony lapra rajzolni, és onnét indigóval átkopírozni a karton csacsikra.

A játék menete: A Szentírás vagy a tankönyv segítségével felidézzük a három szamaras történetet (Lk 2,1–20 és Mt 2,1–22; Mt 2,1–11; Lk 10,25–37). Megemlíthetjük azt is, hogy Jézus születéstörténetében ugyan nincs leírva, hogy a Szent Család szamáron utazott, de a hagyomány így tartja és hogy a samaritánus története – a másik kettővel ellentétben – nem valós történet, hanem példabeszéd. Aztán kiscsoportokra osztjuk az osztályt és az egyes csoportoknak átadunk egy-egy csacsi-kirakó készletet. Ismertetjük a feladatot: először a címszavak segítségével válogassák szét háromfelé az összekevert darabokat, majd fordítsák őket szürke felükkel felfelé és rakják ki belőlük a három csacsit. A játék a játékvezető tapsjelére elindul. Mérjük, és majd az egyes csoportok kész-jelzése alapján a táblára is írjuk fel az összerakás idejét. Az ügyeseket dícsérjük meg, az ügyetlenkedőknek segítsünk.

Jó tanács: Ne rajzoljunk túl bonyolult hálózatot a csacsik hátára, mert nem tudjuk rendesen kivágni és a gyerekek is nehezen rakják össze. Didaktikailag egyébként sem az összerakás, hanem a szétválogatás a fontosabb mozzanat.

Címszavak a három csacsi darabjainak hátoldalán:

A Szent Család csacsija
(Lk 2,1–20 és Mt 2,1–22)

Heródes
Népszámlálás
Egyiptom
Betlehem
József
Szűz Mária
Augustus császár
Álombeli figyelmeztetés

Virágvasárnapi csacsi
(Mt 2,1–11)

Hozsanna
Faágak
Az Úr nevében jön
Dávid fia
Ünneplő tömeg
Virágvasárnap
Útra terített ruhák
Prófétai jövendölés

A samaritánus csacsija
(Lk 10,25–37)

Felebarát
Jerikó
Rablók
Levita
Pap
Olaj
Bor
Fogadós

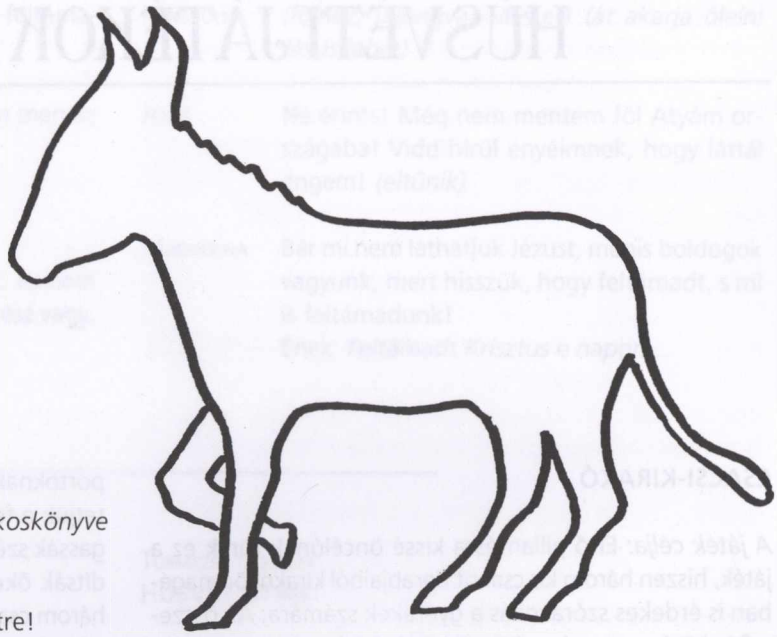

A játék megtalálható Dobos László *Kicsik játékoskönyve* (Lámpás Kiadó, 1997.) című könyvében.

Az itt látható ábrát nagyítsuk fel a kívánt méretre!

TOTÓ HÚSVÉTRA

Ha összeolvasod a helyes válaszok kezdőbetűit, megtudod, hogy mit tett Jézus.

1. Minek emlékére ünnepelték a zsidók a kovásztalan kenyerek ünnepét?
   - E Az új év kezdetének emlékére.
   - M Az Egyiptomból való szabadulás emlékére.
   - G Egy nagy háború befejezésének emlékére.
2. Milyen állatot öltek le ez alkalommal?
   - E Egy bárányt.
   - S Egy pár gerlicét.
   - T Egy hízott tulkot.
3. Mire emlékeztette Jézus vacsora közben tanítványait?
   - G Arra, hogy valaki el fogja őt árulni.
   - I Arra, hogy valaki meg fogja őt tagadni.
   - T Arra, hogy a zsidók mennyire hűtlenek.
4. Melyik hegyen volt a Gecsemáné kert?
   - É Garizim.
   - V Olajfák.
   - C Kárpátok.
5. Kit vitt magával Jézus imádkozni?
   - Á Pétert és Zebedeus két fiát.
   - L Jánost és Júdást.
   - J Pétert és Tamást.
6. Mit csináltak a tanítványok Jézus imája alatt?
   - E Fájdalommal hallgatták.
   - F Vele imádkoztak.
   - L Aludtak.
7. Mire utal a pohár szó Jézus imájában?
   - D Szomjazni fog.
   - T Szenvedni fog.
   - R Nincs különösebb értelme.
8. Mi volt Júdás másik neve?
   - Ű Thesbites.
   - O Iskáriótes.
   - J Arimátiai.
9. Hány ezüstért árulta el Júdás Jézust?
   - T 30.
   - K 40.
   - M 50.
10. Kinek a lelke uralkodott Júdásban?
    - S Istené.
    - I Senkié.
    - T Sátáné.
11. Mivel árulta el Júdás Jézust?
    - A Megcsókolta.
    - R Kezet fogott vele.
    - É Palástot tett a vállára.
12. Jézus miért nem engedte a tanítványának, hogy megvédje?
    - A Be akarta tölteni az Atya akaratát.
    - Ő Tudta, hogy az ellenség túlerőben van.
    - F Várta, hogy az angyalok majd megszabadítják.
13. Boldog volt-e a pénzzel Júdás?
    - V Nem, elment, elpusztította magát.
    - E Igen, kamatoztatta és gazdag lett.
    - Z Nem, mert rájött, hogy többet kellett volna kérnie.

14. Jézus elfogatása után Péter
   D vele ment a főpap udvaráig.
   I távolról óvatosan követte Jézust.
   S Jánossal Jerikóba menekült.
15. A tanítványok közül ki láthatta a főpap udvarában Jézus megalázását?
   L Péter.
   Ő Pál.
   H Jakab.
16. Jézus elfogatása előtt mit mondott Péternek?
   P Mielőtt a kakas háromszor megszólal, megtagadsz engem.
   N Mielőtt a kakas megszólal, elárulsz engem.
   Á Mielőtt a kakas megszólal, háromszor megtagadsz engem.
17. Mi történt Péterrel a kakasszó után?
   Ú Gyorsan elfutott.
   G Tekintete Jézuséval találkozott és sírt a bűnei miatt.
   M Egészen reggelig a főpap udvarán üldögélt.
18. Mit mondott Jézus a keresztre feszítése után?
   L Így kell lennie, hogy az írások beteljenek!
   B Semmit, némán tűrte a szenvedést.
   O Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!
19. Ki csúfolta Jézust a kereszten?
   T Az egyik lator.
   O Júdás.
   K Poncius Pilátus.

Pótkérdés:
20. Mit csinált a százados?
   1 Ő is szidta Jézust.
   2 Parancsot adott, hogy Jézus szenvedését megkönnyítsék.
   X Leborulva ezt mondta: „Ez az ember valóban igaz volt!".

(Megfejtés: Megváltotta a világot.)

TOTÓ A HÚSVÉTI ÉS PÜNKÖSDI IDŐSZAKRA

Ha meg szeretnéd tudni, hogy húsvét után hány nappal volt pünkösd, fejtsd meg az alábbi feladatokat!

1. Hogy hívták azt a nőt, aki húsvét reggelén először ment a sírhoz?
   S Mária, Jézus anyja.
   H Mária, Lázár testvére.
   Ö Magdalai Mária.
2. Kitől hallotta Péter és János, hogy Krisztus feltámadt?
   J A többi tanítványtól.
   T Magdalai Máriától.
   C Egy angyaltól.
3. Mikor jelent meg Jézus a tanítványoknak?
   V Amikor a tanítványok együtt voltak este.
   U A hét első napján, kora reggel.
   S Nem tudjuk az időpontját.
4. A tanítványok hogyan fogadták Jézust?
   I Azt hitték, hogy kísértet és nagyon féltek.
   Z Közömbösen, mert nem ismerték fel Jézust.
   E Nagyon örültek, hogy látják az Urat.
5. Ki volt Tamás?
   M Főpap.
   N Az, aki Jézus keresztjét cipelte.
   T Jézus tanítványa.
6. Ki nem volt ott a tanítványok közül, amikor megjelent Jézus?
   B Péter.
   O Tamás.
   N János.
7. Mit jelent a Tamás név?
   M Kegyelembe fogadott.
   É Kételkedő.
   A Kettős, azaz iker.
8. Mit magyarázott Jézus az emmausi tanítványoknak?
   U Azt, hogy higgyenek őbenne, mert ő az Isten Fia, a Megváltó.
   P Azt, hogy neki ezeket kellett elszenvedni, ahogy meg van írva az Ószövetségben.
   T Mózes törvényeit.
9. Minek az ünnepe Pünkösd?
   R Krisztus feltámadásáé.
   P A Szentlélek kitöltetéséé.
   Á Krisztus mennybemeneteléé.
10. Milyen formában szállt alá a Szentlélek Pünkösdkor?
   G Galamb formájában, mert Jézus keresztelésekor is így volt.
   A Kettős tüzes nyelv formájában.
   K Nem írja a Biblia, tehát nem fontos.
11. Miért csodálkoztak az emberek?
   L Mert mindenki a maga nyelvén hallotta az igehirdetést.
   E Mert ilyet még nem láttak.
   S Mert nem gondolták Péterről, hogy ilyen bátran mer bizonyságot tenni.

(Megfejtés: 50 nappal.)

Készítette: Martonné Némethy Márta

HÚSVÉT KIS HIBÁKKAL

A gyermek-istentiszteleten Jézus feltámadásának a történetét zenés feldolgozásban adják elő a gyerekek. 12 dolog azonban egyáltalán nem stimmel. Melyek azok? (Lk 23. és 24. fejezetében utánanézhetsz!)

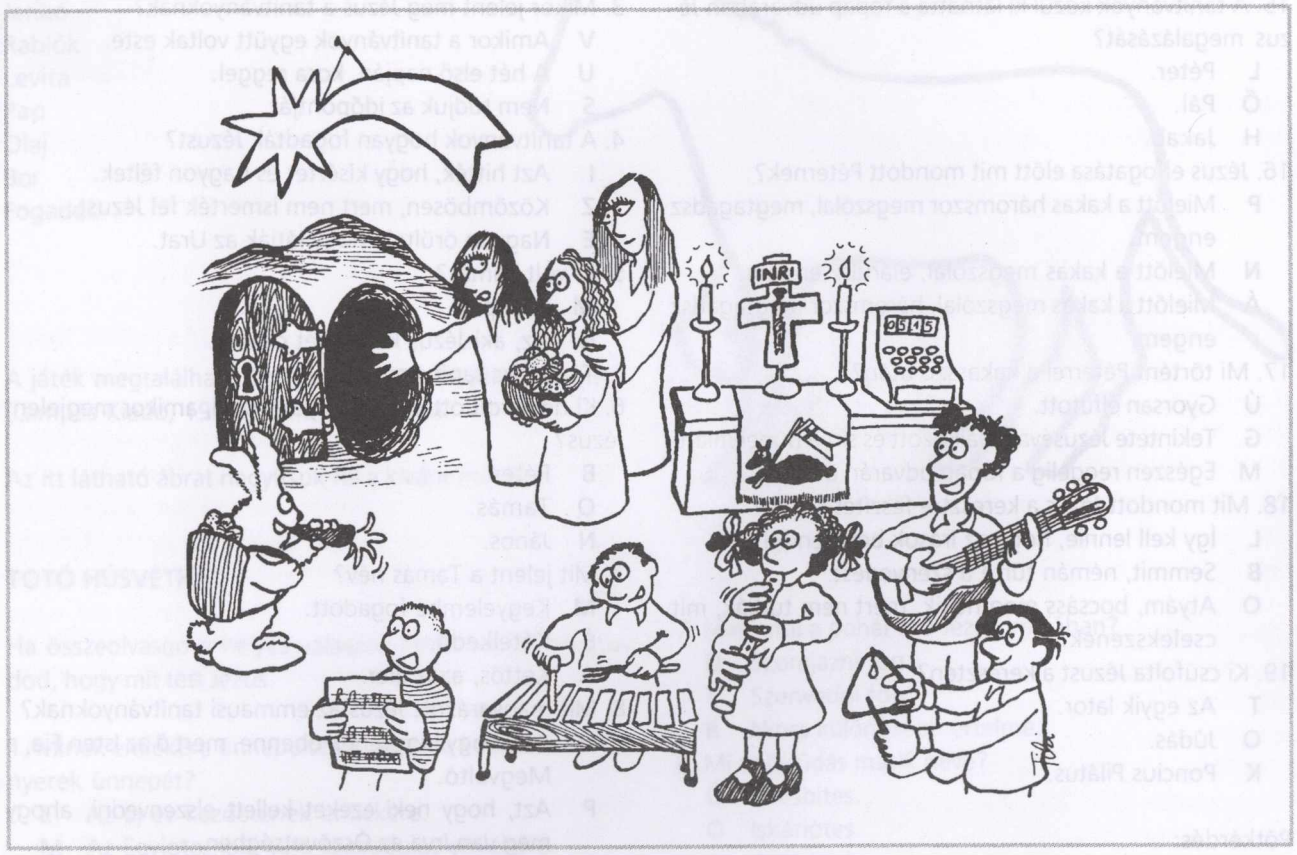

Werner Küstenmacher *Wo ist der verlorene Sohn?* című könyvéből (Claudius Verlag, München, 1988.).

UTOLSÓ VACSORA KÉMEKKEL

Jézus utolsó vacsorájáról hárman hiányoznak, és hárman tévedésből jöttek el. Kik ők, és kik hiányoznak? Segítséget Mt 10. fejezetében találsz.

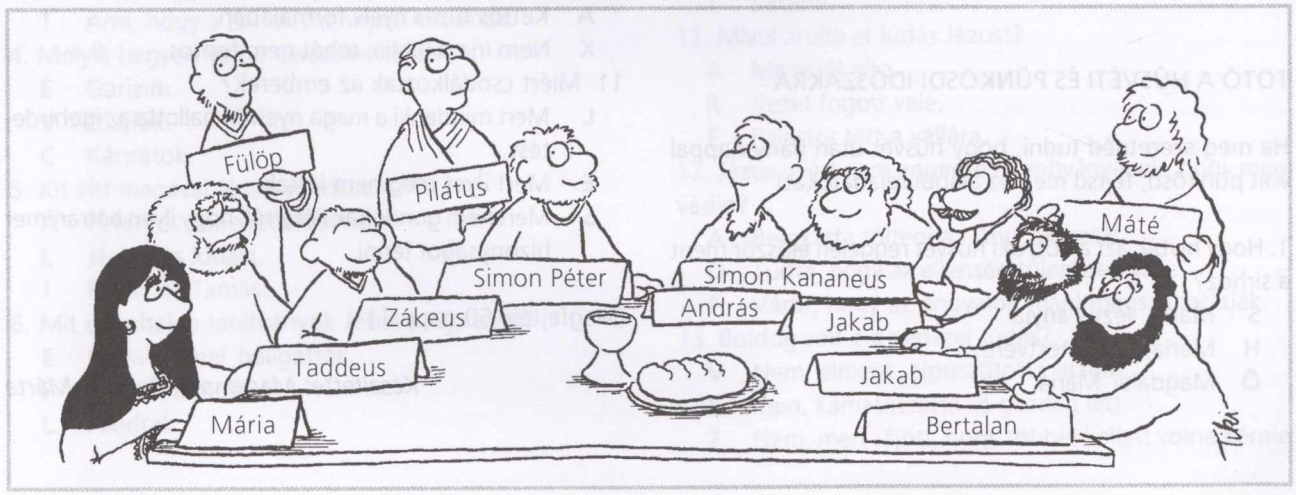

Werner Küstenmacher *Das Geheimnis am Ölberg* című könyvéből (Claudius Verlag, München, 1989.).

Miről álmodhattak Jézus tanítványai?

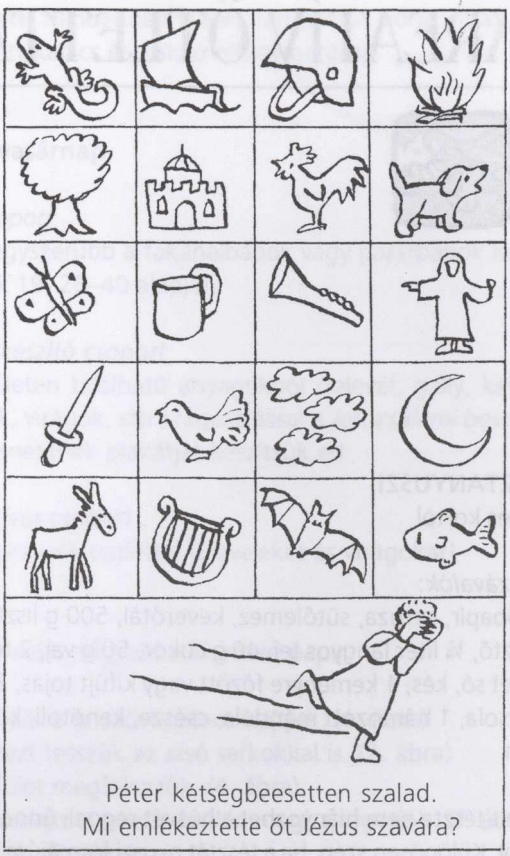

Péter kétségbeesetten szalad.
Mi emlékeztette őt Jézus szavára?

Próbálj meg egy szomorú eget rajzolni!

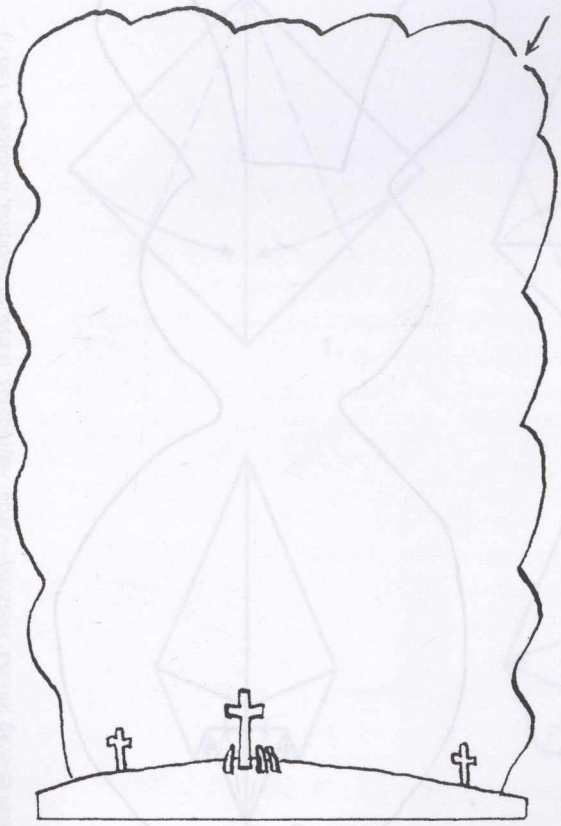

Keresd meg az öt különbséget!

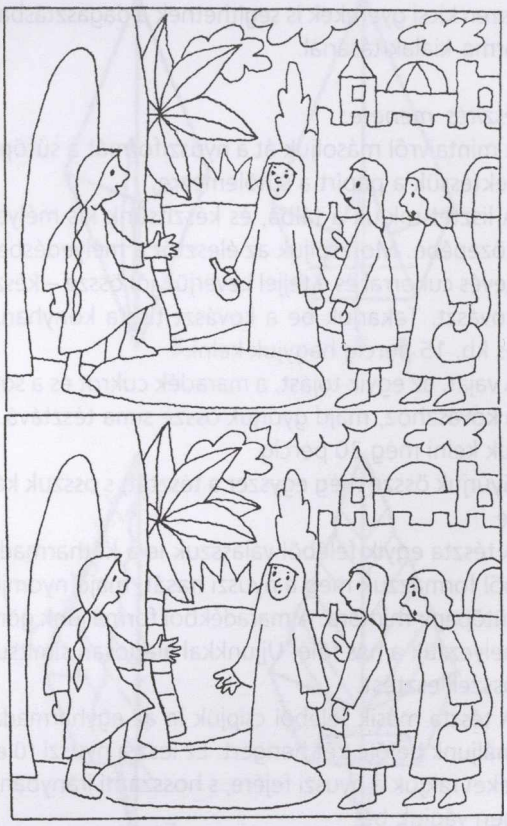

A rejtvények a *Mein Kindergottesdienst 1998/99* (Agentur Verlag) kötetéből kerültek felhasználásra.

KREATÍV ÖTLETTÁR

TÉSZTANYUSZI
4 éves kortól

Hozzávalók:
sütőpapír, ceruza, sütőlemez, keverőtál, 500 g liszt, 30 g élesztő, ¼ liter langyos tej, 40 g cukor, 50 g vaj, 2 tojás, 1 csipet só, kés, 1 keményre főzött vagy kifújt tojás, 2 szem mazsola, 1 hámozott mandula, csésze, kenőtoll, konyharuha

A kelt tészta nem hiányozhat a húsvét reggeli ünnepi asztalról. Különösen szép, ha a tésztát nyuszi formájúra készítjük. Ehhez használjuk a megadott nyusziformát, melyet fénymásoló segítségével nagyítsunk fel a kívánt méretre. Egészen kicsi gyerekek is segíthetnek a dagasztásban vagy a forma kialakításánál.

Elkészítés menete:
1. A mintaívről másoljuk át a nyusziformát a sütőpapírra. Fektessük a papírt a sütőlemezre.
2. A lisztet rakjuk a tálba, és készítsünk kis mélyedést a közepébe. Morzsoljuk az élesztőt a mélyedésbe, majd kevés cukorral és a tejjel keverjük jól össze – készítsünk kovászt. Takarjuk be a kovászt tiszta konyharuhával, és kb. 15 percig hagyjuk kelni.
3. A vajat, az egyik tojást, a maradék cukrot és a sót adjuk a kovászhoz, majd gyúrjuk össze sima tésztává. Hagyjuk kelni még 20 percig.
4. Gyúrjuk össze még egyszer a tésztát, s osszuk két részre.
5. A tészta egyik feléből válasszuk le a kétharmadát: ebből formázzuk meg a nyuszi hasát, majd nyomjuk rá a sütőpapír mintára. A maradékból formáljunk gömböt, s helyezzük a has fölé. Ujjunkkal alaposan simítsuk el az összeillesztést.
6. A tészta másik feléből csípjük le az egyharmadát, formáljunk belőle két hengert. Ez lesz a nyuszi füle. A füleket rakjuk a nyuszi fejére, s hosszanti irányban, középen vágjuk be.
7. A maradék tésztát osszuk négy egyenlő, kb. 8 cm hosszúságú részre, majd sodorjunk belőlük hengert. Ezekből alakítsuk ki a két lábat és a két kezet. A keményre főzött, vagy kifújt tojást rakjuk a nyuszi két keze közé a hasára.
8. Mazsolából lesznek a szemek, a mandulából pedig az orr.
9. Verjük fel a másik tojást, s kenjük be vele a tésztát. Hűvös helyen hagyjuk kb. 15 percig pihenni.
10. A sütő középső részén, 200 fokon süssük 20–25 percig.

Gulicska Andrea

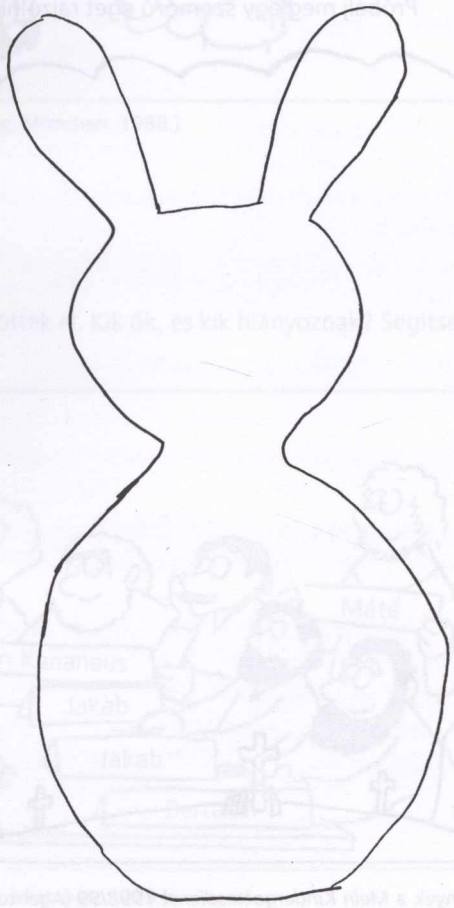

EGYÜTT A NAGYHÉTEN

A következőkben leírtak egy olyan gyermeknap, vagy ideálisabb esetben hétvége programleírása, melynek témája a nagyhét. Azon belül is virágvasárnap, az utolsó vacsora, a nagypénteki keresztre feszítés és a húsvéti feltámadás eseményei. A gyerekeket négy állandó csoportra osztjuk, és ilyen formában, forgószínpadszerűen vesznek részt a különböző helyszíneken. A csoportbeosztás tőlünk függ, de javasolt az életkorilag vegyes csoportok létrehozása, mivel a feladatok nem korosztályokhoz kötöttek. A hétvége, illetve a nap végére minden gyerek eljut a zenei, kézműves, bábos és plakátkészítő csoportba, ahol a csoportmunka elején elmondjuk, megbeszéljük az adott bibliai igeszakaszt és az ott történteket. Így a nagyhét eseményeivel többféle módon ismerkedhetnek meg a jelenlevők. A kézműves csoportnál a gyerekekkel készíttessünk több darabot, hogy azoknak is jusson, akik az események másik részét dolgozták fel „kézművesként". A zenei csoportnál igyekezzünk minél többféle hangszert a gyerekek kezébe adni. (Ott is készíthetnek pl. csörgőt, dobot, stb.) Ha lehetőségünk van rá, szervezzünk egy kalácssütő csoportot is, amit a gyerekek tetszés szerint választhatnak. Így megismerhetnek egyet a magyar húsvéti hagyományok közül is. A program végén, a közös záró alkalmon a csoportok bemutatják, mit készítettek, mit tanultak az ott eltöltött idő alatt. Mindennek külön hangulatot adna az általuk készített kalács és kakaó elfogyasztása!

Virágvasárnap

Bábcsoport

A legegyszerűbb a fakanálbábok vagy papírbábok készítése Lk 19, 28–40 alapján.

Plakátkészítő csoport

A területen található anyagokból (falevél, gally, kavics, homok, virágok, stb.) ragasztással a *Jeruzsálemi bevonulás* jelenetének plakátját készítsük el!

Kézműves csoport

Hajtogassunk papírból faleveleket és virágokat!

Levél

Hozzávalók: négyzet alakú zöld papír

Két sarkát a felezővonalhoz hajtjuk. (1. ábra)
Ugyanezt tesszük az alsó sarkokkal is. (2. ábra)
A kis fület megfelezzük. (4. ábra)
A félbe hajtott levelet ferdén meghajtogatjuk. (7. ábra)
Kinyitjuk. (8. ábra)

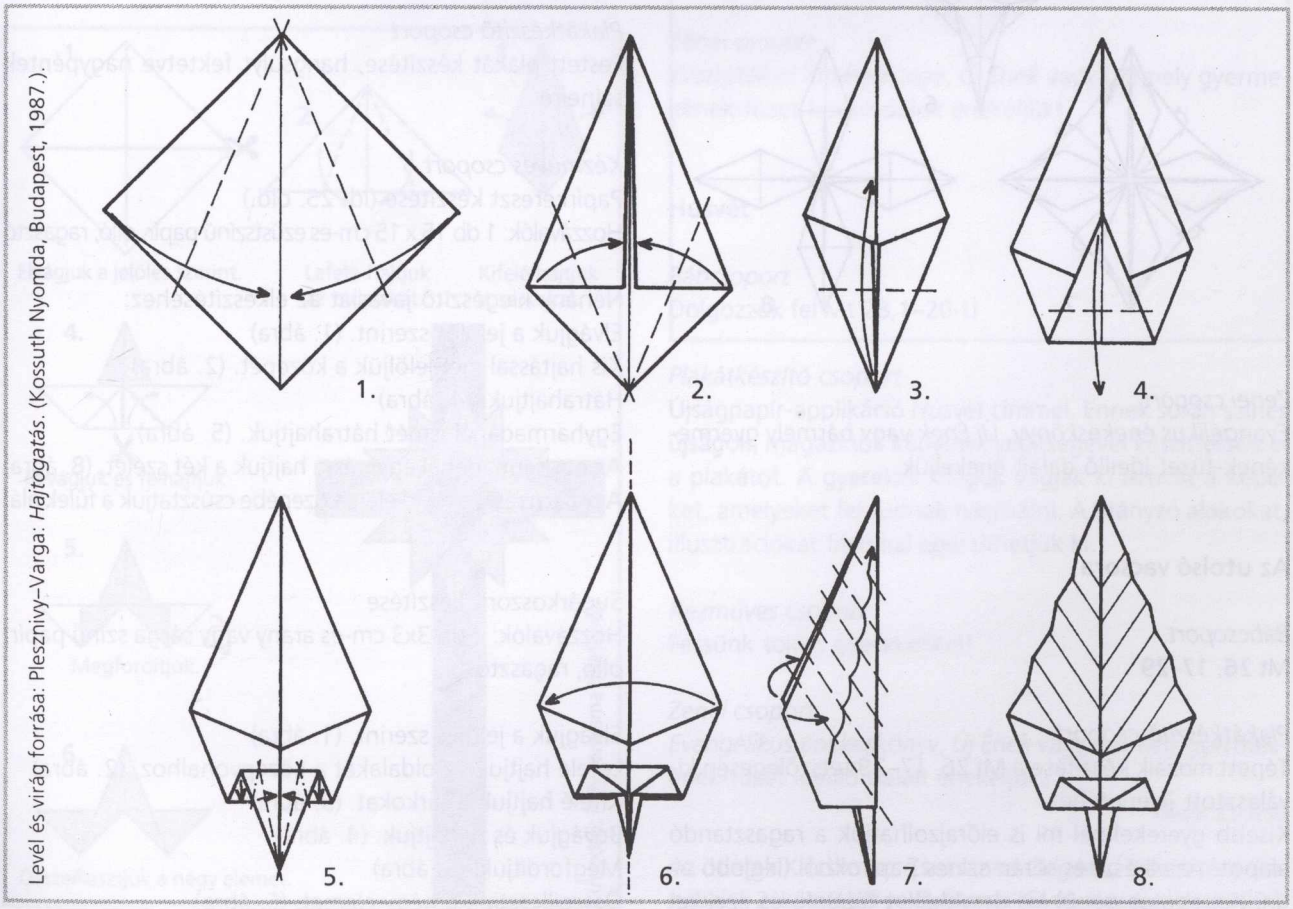

Levél és virág forrása: Plesznivy–Varga: *Hajtogatás.* (Kossuth Nyomda, Budapest, 1987.).

Virág
Hozzávalók: négyzet alakú színes papír

A sarkára állítjuk. (3. ábra)
Megfordítjuk. (4. ábra)
Visszahajtjuk a harmadik ábráig. (5. ábra)
Középre hajtjuk a megjelölt pontokat. (6. ábra)
Az alsó papírok jelölésénél hátra lehajtjuk. (7. ábra)
Sodort papírra vagy hurkapálcára ragasztjuk.

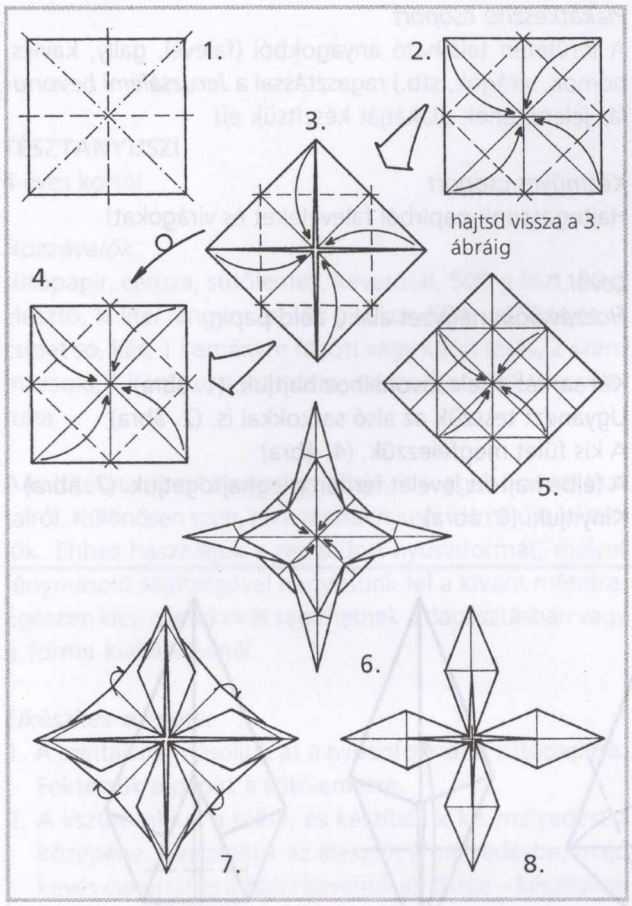

Zenei csoport
Evangélikus énekeskönyv, *Új Ének* vagy bármely gyermekének-füzet ideillő dalait énekeljük.

Az utolsó vacsora

Bábcsoport
Mt 26, 17–29

Plakátkészítő csoport
Tépett mozaik készítése a Mt 26, 17–29 tetszőlegesen kiválasztott jelenetéhez.
Kisebb gyerekeknél mi is előrajzolhatjuk a ragasztandó alapot. Az elkészítés során színes papírokból (legjobb az ún. hajtogatós papír) kis darabkákat tépünk, és ezekkel fedjük le a ragasztandó felületeket. Mivel mozaikot készítünk, úgy szép, ha a papírdarabok között meghagyjuk a szabálytalan forma miatt kialakuló réseket.

Kézműves csoport
Jn 13,2–15 (*Lábmosás*) kapcsán papírból talpak kivágása, és Jn 13,15 ráírása: „Amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek!"

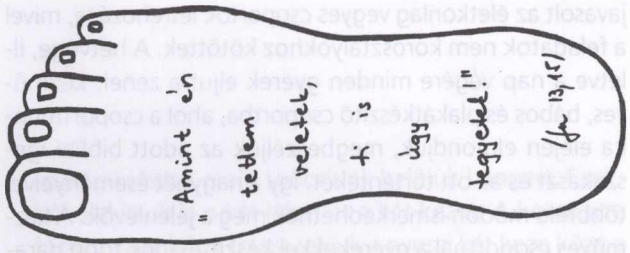

Zenei csoport
Evangélikus énekeskönyv, *Új Ének* vagy bármely gyermekének-füzet ideillő dalai énekeljük.

Nagypéntek

Bábcsoport
A foglalkozáshoz vegyük a Jn 19,16–38 bibliai szakaszt!

Plakátkészítő csoport
Festett plakát készítése, hangsúlyt fektetve nagypéntek színeire.

Kézműves csoport
Papírkereszt készítése (ld. 25. old.)
Hozzávalók: 1 db 15 x 15 cm-es ezüstszínű papír, olló, ragasztó

Néhány kiegészítő javaslat az elkészítéséhez:
Elvágjuk a jelölés szerint. (1. ábra)
Kis hajtással megjelöljük a közepét. (2. ábra)
Hátrahajtjuk. (4. ábra)
Egyharmadánál ismét hátrahajtjuk. (5. ábra)
Az egyharmadánál egymásra hajtjuk a két szélét. (8. ábra)
A hosszú részt a rövid elem közepébe csúsztatjuk a fülek alá.

Sugárkoszorú készítése
Hozzávalók: 2 db 3x3 cm-es arany vagy sárga színű papír, olló, ragasztó

Elvágjuk a jelölés szerint. (1. ábra)
Lefelé hajtjuk az oldalakat a középvonalhoz. (2. ábra)
Kifelé hajtjuk a sarkokat. (3. ábra)
Bevágjuk és felhajtjuk. (4. ábra)
Megfordítjuk. (5. ábra)
Összeillesztjük a négy elemet. (6. ábra)

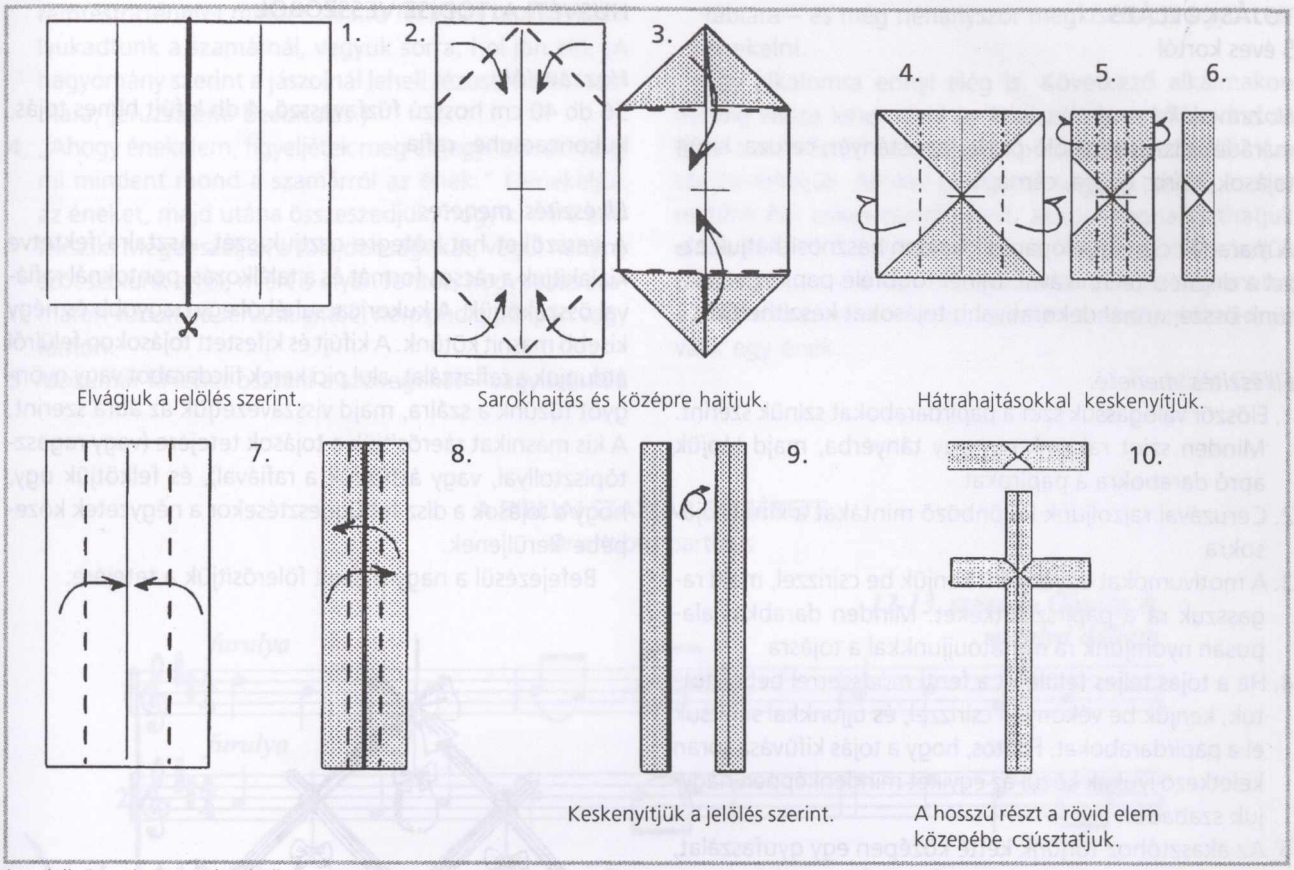

(modell: Francis Ow. ötletéből)

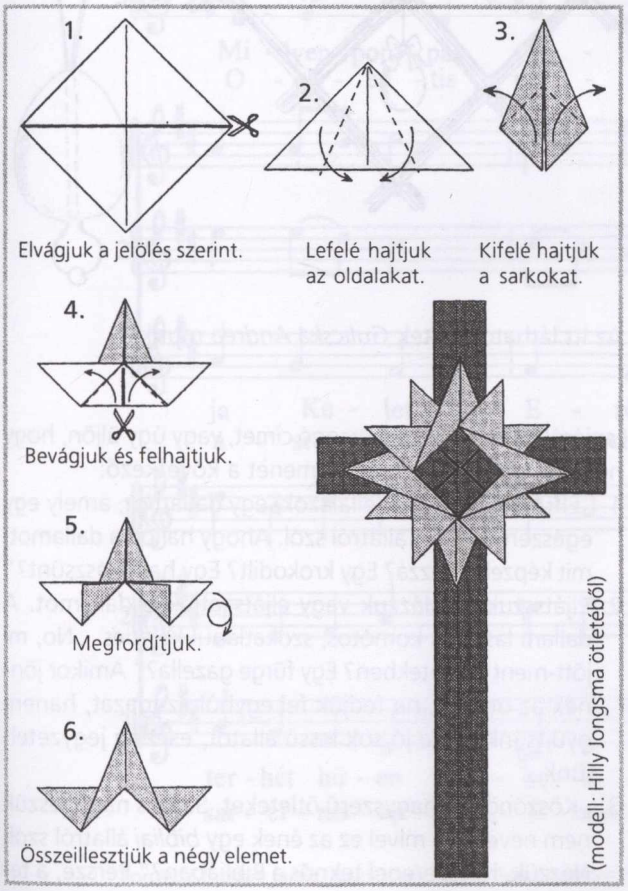

Zenei csoport
Evangélikus énekeskönyv, *Új Ének* vagy bármely gyermekének-füzet ideillő dalait énekeljük!

Húsvét

Bábcsoport
Dolgozzuk fel Mt 28,1–20-t!

Plakátkészítő csoport
Újságpapír-applikáció *Húsvét* címmel. Ennek során színes újságok, magazinok képeinek segítségével készíttessük el a plakátot. A gyerekek maguk vágják ki azokat a képeket, amelyeket fel tudnak használni. A hiányzó alakokat, illusztrációkat filctollal egészíthetjük ki.

Kézműves csoport
Fessünk tojást gyerekekkel!

Zenei csoport
Evangélikus énekeskönyv, *Új Ének* vagy bármely gyermekének-füzet ideillő dalait énekeljük!

Boda Zsuzsa

Az ötletek Kricskovics Zsuzsanna *Origami, Keresztény ünnepeink* 2. kötetéből valók (Korda Kiadó, Kecskemét, 1999.).

TOJÁSKOLLÁZS

5 éves kortól

Hozzávalók:

maradék díszcsomagoló-papír, lapostányér, ceruza, kifújt tojások, csiriz, gyufa, cérna

A maradék csomagolópapírt kiválóan hasznosíthatjuk ezzel a díszítési technikával. Minél többféle papírt gyűjtöttünk össze, annál dekoratívabb tojásokat készíthetünk.

Elkészítés menete:

1. Először válogassuk szét a papírdarabokat színük szerint. Minden színt rakjunk egy-egy tányérba, majd tépjük apró darabokra a papírokat.
2. Ceruzával rajzoljunk különböző mintákat a kifújt tojásokra.
3. A motívumokat egyenként kenjük be csirizzel, majd ragasszuk rá a papírszeletkéket. Minden darabkát alaposan nyomjunk rá mutatóujjunkkal a tojásra
4. Ha a tojás teljes felületét a fenti módszerrel beborítottuk, kenjük be vékonyan csirizzel, és ujjunkkal simítsuk el a papírdarabokat. Fontos, hogy a tojás kifúvása során keletkező lyukak közül az egyiket mindenképpen hagyjuk szabadon
5. Az akasztóhoz törjünk ketté középen egy gyufaszálat, s középen csomózzuk rá a cérnát, majd dugjuk be a szabadon hagyott lyukon keresztül a tojásba. Ha meghúzzuk a cérnát, a gyufaszál keresztbefordul a tojásban, s így nem tud kicsúszni.

EGYPERCES BARKAÖTLET

Könnyen készíthetünk apró barkanyuszikát. Válasszunk egy kisebb és egy nagyobb barkavirágot, ragasszuk vagy öltsük össze őket, a füleket pedig papírból vágjuk ki, és ragasszuk a nyuszi fejére.

A BIBLIAI SZAMÁR DICSÉRETE

A megszokottól kicsit eltérő zenei világú éneket ajánlunk a böjti – húsvéti időszakra. A 12–13. századi dallamához hasonlóan a szövege sem a „legegyháziasabb", de talán éppen ez teszi lehetővé, hogy elgondolkodtasson, beszélgetést indítson.

Az ének címe *A bibliai szamár dicsérete*, de ezt nem áruljuk el senkinek, hanem a gyerekbibliakör vagy hittanóra elején, végén elmondjuk, hogy úgy tanulunk meg egy éneket, hogy nekik kell kitalálni, miről szól! Előtte fénymásolatotak készítünk, valamint elővesszük a furulyánkat, vagy a már előre felkért zenészhittanost megkérjük, hogy vegye elő a kottáját, hangszerét. *Fontos*, hogy az ő

HÚSVÉTI AJTÓDÍSZ VESSZŐBŐL

Hozzávalók:

36 db 40 cm hosszú fűzfavessző, 4 db kifújt hímes tojás, kukoricacsuhé, rafia

Elkészítés menete:

A vesszőket hat kötegre osztjuk szét. Asztalra fektetve kialakítjuk a rácsos formát és a találkozási pontoknál rafiával összekötjük. A kukoricacsuhéból egy nagyobb és négy kisebb masnit kötünk. A kifújt és kifestett tojásokon felülről átdugjuk a rafiaszálat, alul pici kerek filcdarabot vagy gyöngyöt fűzünk a szálra, majd visszavezetjük az ábra szerint. A kis masnikat ráerősítjük a tojások tetejére (vagy ragasztópisztollyal, vagy átfűzzük a rafiával), és felkötjük úgy, hogy a tojások a dísz felfüggesztésekor a négyzetek közepébe kerüljenek.

Befejezésül a nagy masnit fölerősítjük a tetejére.

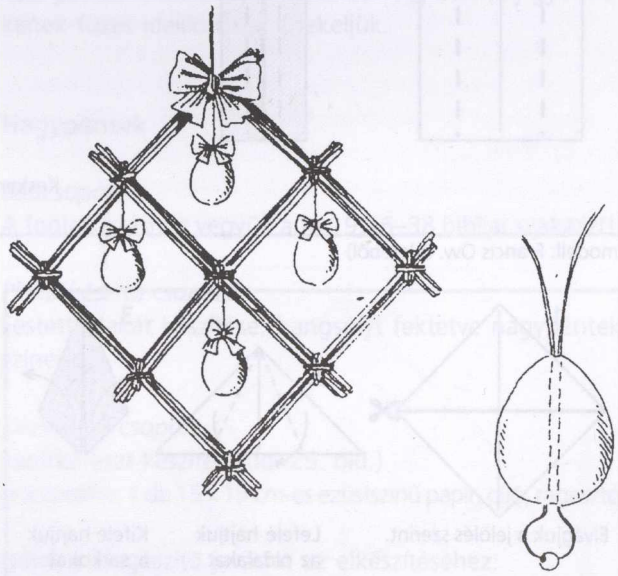

Az itt látható ötletek *Gulicska Andrea* munkái.

lapjáról fehérítsük ki a harsogó címet, vagy úgy üljön, hogy ne lássa senki. És a további menet a következő:

1. „Elfurulyázok (vagy ellalázok) egy dallamot, amely egy egészen konkrét állatról szól. Ahogy hallod a dallamot, mit képzelsz hozzá? Egy krokodilt? Egy hangyászsünt?"
2. Eljátsszuk, ellalázzuk vagy eljátszatjuk a dallamot. A dallam lassú és komótos, szokatlanul keleties. „No, mi jött-ment a fejetekben? Egy fürge gazella?" Amikor jönnek az ötletek, ne fedjük fel egyből az igazat, hanem gyűjtsünk össze jó sok lassú állatot, esetleg jegyzetelünk.
3. „Köszönöm a nagyszerű ötleteket. Sajnos nagy részük nem nevezhet, mivel ez az ének egy *bibliai* állatról szól. Nézzük, hol szerepel teknős a Bibliában?" Persze, a te-

remtéstörténetet minden állatra fel lehet hozni. Ha kilyukadtunk a szamárnál, vegyük sorra, hol jön elő. (A hagyomány szerint a jászolnál leheli Jézust; Bálám szamara; jeruzsálemi bevonulás.)

4. „Ahogy énekelem, figyeljétek meg és jegyezzétek meg, mi mindent mond a szamárról az ének." Elénekeljük az éneket, majd utána összeszedjük, hogy ki mire emlékszik. Megbeszéljük a tulajdonságokat, végül néhány szót szólunk arról, miért is olyan fontos, hogy Jézus szamáron vonult be Jeruzsálembe, nem pedig paripán vagy hintón.
5. *Most már* ki lehet osztani a szövegeket – vagy felírni a táblára – és még néhányszor megkíséreljük együtt elénekelni.

Egy alkalomra ennyi elég is. Következő alkalmakon mindig vissza lehet térni az átbeszéltekre. Mit mond az ének a szamárról? Miért fontos bibliai állat a szamár? Aztán elénekeljük. Amikor pedig már nagyon tudjuk, és szereztünk *két* lelkes hangszerest, akkor meghallgathatjuk előbb külön a duó kíséretet hozzá, majd együtt énekeljük a kísérettel. Ezzel a kicsit bonyolultabb tanulási folyamattal a hittanóra szerves részévé, valamint személyes élménnyé válik egy ének.

Ittzés Szilvia

A BIBLIAI SZAMÁR DÍCSÉRETE

Orientibus partibus

12-13. század - Gajdos A.
mixolyd dallam

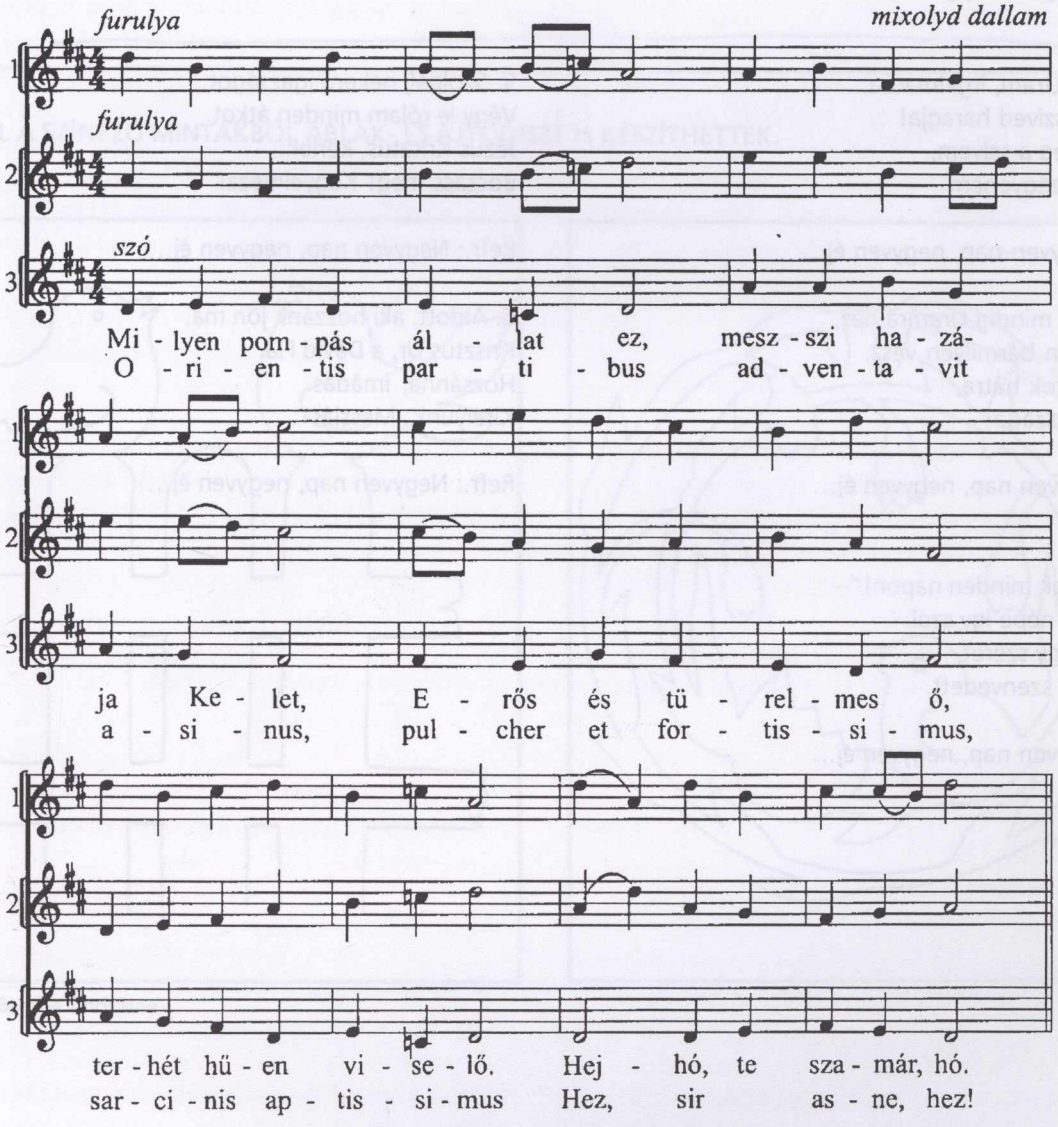

Forrás: *Messzire járok. Dalok óvodától ötödik osztályig* (METÓDUS – TAN, Budapest, 1997.).

NEGYVEN NAP

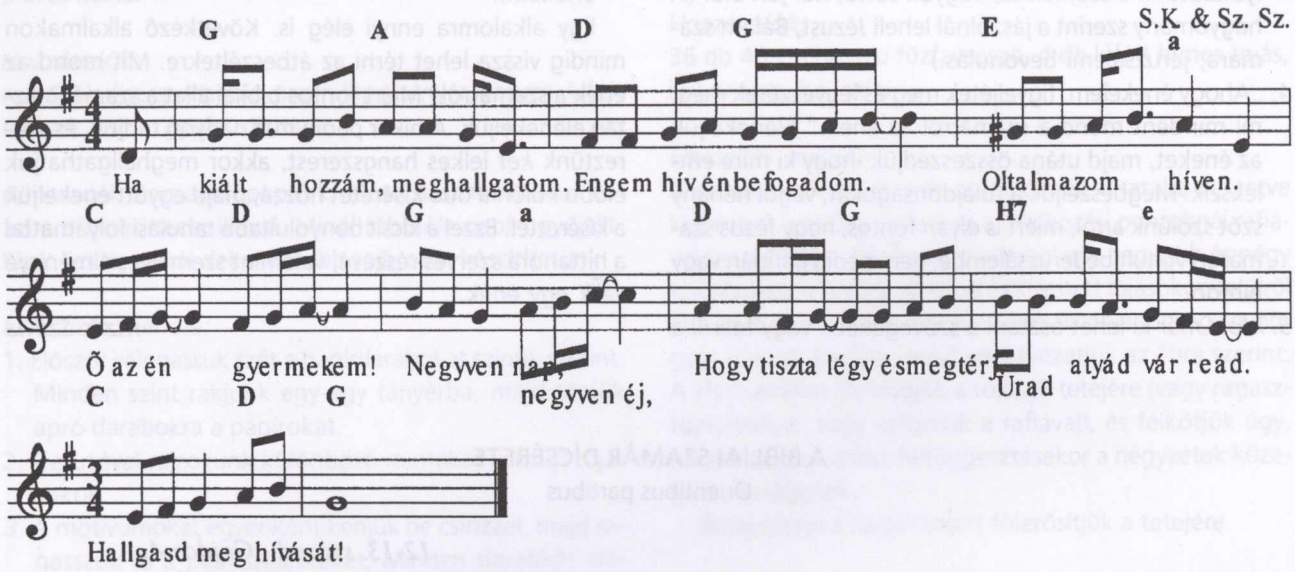

2. Gondolj Uram, irgalmadra,
Szálljon el szíved haragja!
Tisztítsd meg a szívem,
Tűnjön el szégyenem.

REFR.: Negyven nap, negyven éj...

3. Szemem mindig Uramra néz,
Fenyegessen bármilyen vész.
Nem pillantok hátra,
Vár Isten országa!

Refr.: Negyven nap, negyven éj...

4. „Örüljetek minden napon!"–
Jeruzsálem népe így szól.
Jézusunk úgy szeret,
Helyettünk szenvedett.

Refr.: Negyven nap, negyven éj...

5. Szolgálj nekem igazságot,
Végy le rólam minden átkot.
Jézus Krisztus, kérlek:
Bocsáss meg! Kegyelmezz!

Refr.: Negyven nap, negyven éj...

6. Áldott, aki hozzánk jön ma:
Krisztus Úr, a Dávid Fia.
Hozsánna, imádás.
Királyunk, Messiás!

Refr.: Negyven nap, negyven éj...

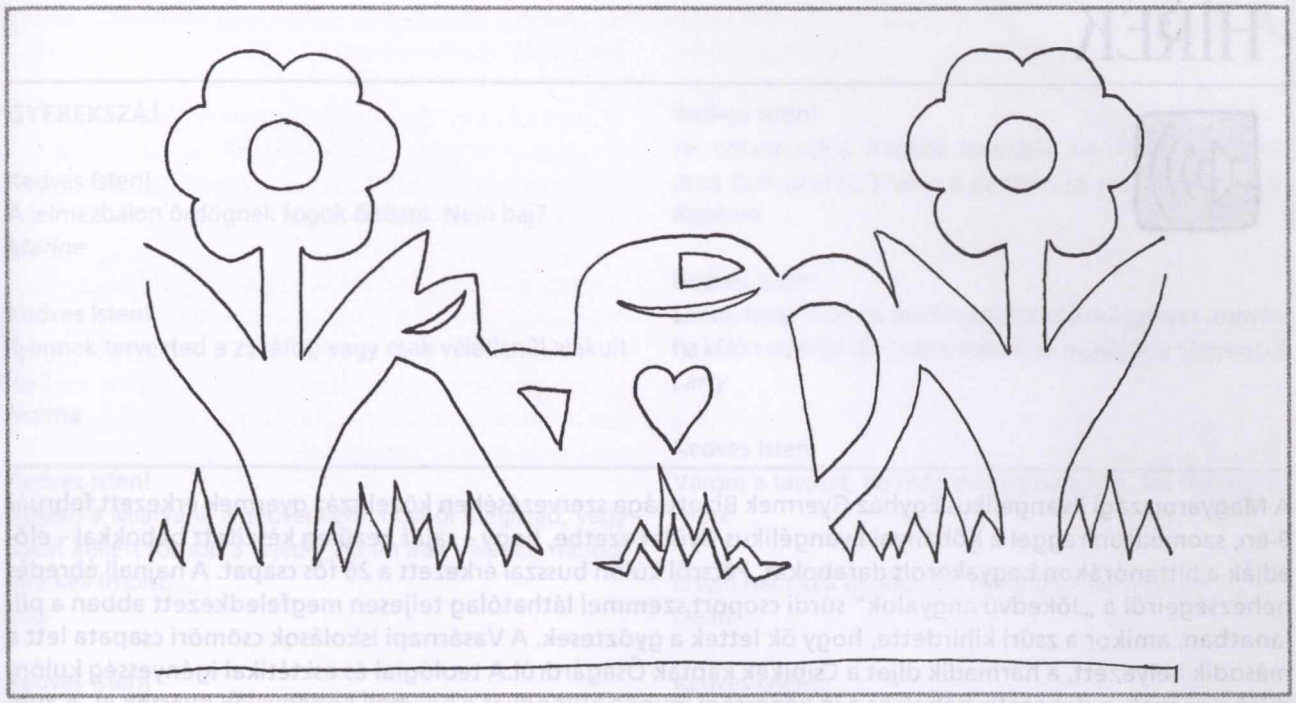

EZEKBŐL A SZÍNEZŐ MINTÁKBÓL ABLAK- ÉS AJTÓDÍSZT IS KÉSZÍTHETTEK.

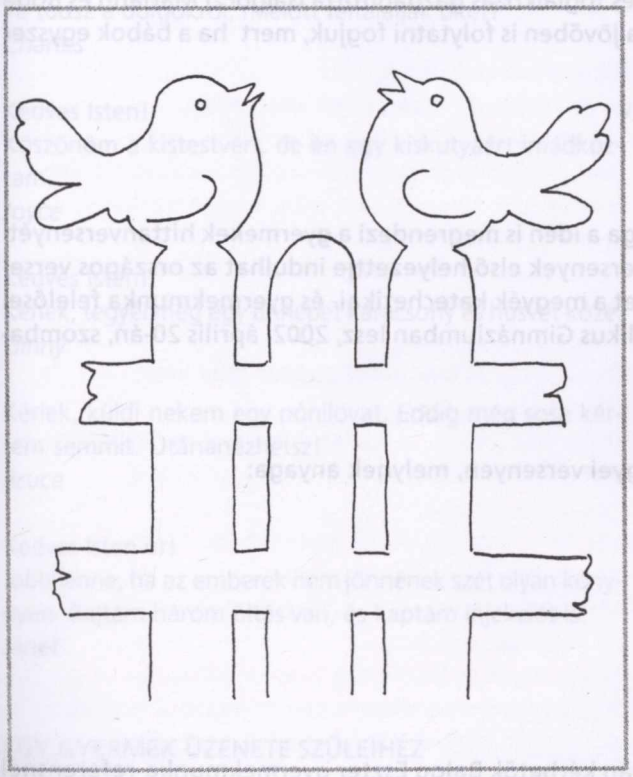

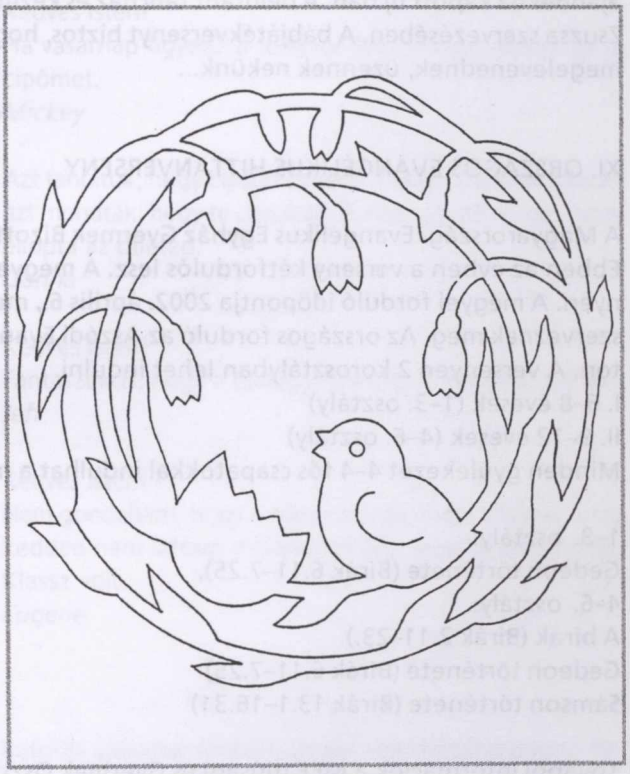

Beküldte: Bencze Andrásné

HÍREK

A Magyarországi Evangélikus Egyház Gyermek Bizottsága szervezésében közel száz gyermek érkezett február 9-én, szombaton reggel a Kőbányai Evangélikus Gyülekezetbe, hogy – saját kezűleg készített bábokkal – előadják a hittanórákon begyakorolt darabokat. Pécsről külön busszal érkezett a 26 fős csapat. A hajnali ébredés nehézségeiről a „Jókedvű angyalok" súrdi csoport szemmel láthatólag teljesen megfeledkezett abban a pillanatban, amikor a zsűri kihirdette, hogy ők lettek a győztesek. A Vasárnapi Iskolások csömöri csapata lett a második helyezett, a harmadik díjat a Csipikék kapták Ősagárdról.A teológiai és esztétikai igényesség különdíját a pécsiek, a dekoratív bábok és a jó közösségi munka különdíját a helybéli kőbányaiak nyerték el. A zuglói Dávid-csoport a legszebb beszédért részesült külön jutalomban. A zsűri tagjai Granasztói Szilvia, Lovas Zsuzsanna, Cselovszky Ferenc és Vincze Katalin voltak, akik szakmai rálátással bírálták a bábok kialakítását, mozgatását és a dramaturgiát. Smidéliusz András áhítatának végén már minden gyermek kezében ott volt az ajándékba kapott új báb. A délutánt táncház és kézműves foglalkozás gazdagította Galgóczi Mariann és Boda Zsuzsa szervezésében. A bábjátékversenyt biztos, hogy a jövőben is folytatni fogjuk, mert ha a bábok egyszer megelevenednek, üzennek nekünk...

* * *

XI. ORSZÁGOS EVANGÉLIKUS HITTANVERSENY

A Magyarországi Evangélikus Egyház Gyermek Bizottsága a idén is megrendezi a gyermekek hittanversenyét. Ebben az évben a verseny kétfordulós lesz. A megyei versenyek első helyezettje indulhat az országos versenyen. A megyei forduló időpontja 2002. április 6., melyet a megyék katechetikai- és gyermekmunka felelősei szerveznek meg. Az országos forduló az Aszódi Evangélikus Gimnáziumban lesz, 2002. április 20-án, szombaton. A versenyen 2 korosztályban lehet indulni.
I. 6–8 évesek (1–3. osztály)
II. 9–12 évesek (4–6. osztály)
Minden gyülekezet 4–4 fős csapatokkal indulhat a megyei versenyen, melynek anyaga:

1–3. osztály:
Gedeon története (Bírák 6.11–7.25),
4–6. osztály:
A bírák (Bírák 2.11–23.)
Gedeon története (Bírák 6.11–7.25)
Sámson története (Bírák 13.1–16.31)

További információk a MEE Ifjúsági és Gyermek Osztályán kérhetők Balog Eszter gyermekmunka-referensnél (Tel.: 429–20–67).

* * *

2002. július 14–20-ig ismét megrendezzük az Országos Gyermektábort Piliscsabán. Minden további részletről az Evangélikus Élet című hetilapból lehet tájékozódni április folyamán.

GYEREKSZÁJ

Kedves Isten!
A jelmezbálon ördögnek fogok öltözni. Nem baj?
Marine

Kedves Isten!
Ilyennek tervezted a zsiráfot, vagy csak véletlenül alakult így?
Norma

Kedves Isten!
Nekem a Miatyánk a kedvencem. Egyből megírtad, vagy sokat kellett törnöd a fejed? Ha én írok valamit, mindig újra kell írnom.
Lois

Kedves Isten!
Coe Atya a barátod, vagy csak üzleti kapcsolatotok van?
Donny

Kedves Isten!
Te tudsz a dolgokról, mielőtt feltalálják őket?
Charles

Kedves Isten!
Köszönöm a kistestvért, de én egy kiskutyáért imádkoztam.
Joyce

Kedves Isten!
Kérlek, tegyél még egy ünnepet karácsony és húsvét közé.
Ginny

Kérlek, küldj nekem egy pónilovat. Eddig még sose kértem semmit. Utánanézhetsz!
Bruce

Kedves Isten úr!
Jobb lenne, ha az emberek nem jönnének szét olyan könnyen. Rajtam három öltés van, és kaptam injekciót is.
Janet

Kedves Isten!
Ha nekem adod Aladdin lámpáját, bármit neked adok, amit csak akarsz, kivéve a pénzem és a sakk-készletem.
Raphael

Kedves Isten!
Lehet, hogy Káin és Ábel nem ölte volna egymást annyira, ha külön szobájuk lett volna. Nálunk ez működik a bátyámmal.
Larry

Kedves Isten!
Várom a tavaszt, de még mindig nem jött. Ne felejtsd el!
Mark

Értem nem kell aggódnod, mindig jól körülnézek.
Dean

Kedves Isten!
Lefogadom, hogy nagyon nehéz neked mindenkit szeretni az egész világon. Mi csak négyen vagyunk a családban, és mégse megy.

Kedves Isten!
Ha vasárnap figyelsz a templomban, megmutatom az új cipőmet.
Mickey

Azt tanultuk, hogy Edison csinálta a fényt. De a hittanórán azt mondták, hogy te csináltad. Biztos vagyok benne, hogy ellopta az ötleted.
Donna

Kedves Isten!
Fantasztikus, hogy a csillagok mindig jó helyre kerülnek.
Jeff

Kedves Isten!
Nem gondoltam, hogy a narancssárga megy a lilával, amíg kedden nem láttam a naplementét, amit te készítettél. Klassz volt.
Eugene

EGY GYERMEK ÜZENETE SZÜLEIHEZ

Add nekem az idődet! Kérdezd meg, mi történt velem, amíg nem voltam melletted. Érdeklődj, hogyan oldom meg a feladataimat. Taníts engem jóra és mondd el, mi a rossz és miért. Vitassuk meg terveinket. Tudni szeretném azt is, hogy mi történik veled, ha nem vagyunk együtt.

Bátoríts választásaimban. Dicsérj, ha megérdemlem. Terelj jó útra, ha tévedtem. Higgy nekem, bízz bennem! Irányításoddal jó utat fogok választani. Ha magam mellett érezlek, nem tévedek rossz utakra.

Szeress, és hagyd, hogy szeresselek! Szeress akkor is, ha rossz vagyok. Mutasd ki szereteted abban az esetben is,

ha nem tetszik viselkedésem. Büntess meg, ha rosszat teszek! Ismerd el, ha jót teszek vagy nekem van igazam. Ne parancsolj, hanem kérj tőlem. Ez összetartozásunk érzését jelenti számomra. Bocsáss meg nekem! Fejezd ki megértésedet tévedésemkor. Add értésemre, hogy mindig van esély az újrakezdésre. Engedd meg és várd el, hogy tetteimért én vállaljam a felelősséget. Javíts ki, mondd el, ha tévedtem, de sose tedd ezt mások előtt.

Kérlek, soha ne hasonlíts másokhoz, főleg ne családtagokhoz.

Ne vegyél nekem olyan dolgokat, amelyekre Te hiába vágytál!

Ne érezz bűntudatot, ha nem tudsz megadni nekem mindent, amit szeretnék. Néha csak azért kérek valamit, hogy láthassam, hol a határ. A szívem legmélyén úgyis érzem, hogy nekem a te szereteted a legnagyobb ajándék.

Bánj velem úgy, mint a legjobb barátoddal! Figyelj rám, ha szeretnék valamit megbeszélni veled. Még csak gyerek vagyok, de nekem is vannak aggodalmaim. Tiszteld bánatomat, fájdalmamat.

Mondd sokszor, hogy szeretsz engem. Erősíts meg abban a tudatban, hogy különleges vagyok, és mindig szeretni fogsz, bármi történjen is. Részed vagyok, valami különleges dolog, a szerelem teremtett.

Sokszor mondd, hogy kérlek szépen, köszönöm szépen. Megígérem, hogy én is így szólítalak, ha szeretnék valamit. Megígérem, hogy megtanulok viselkedni és úgy tenni, ahogy elvárod tőlem. Szeretném, ha beváltanám azokat a reményeket, amiket még akkor gondoltál, amikor még testedben együtt voltunk.

Mindenekelőtt tanítsatok a szeretetre, a hitre, az emberek és a dolgok tiszteletére!

(Ismeretlen szerző)

EGY TANÁR IMÁJA

Segíts Uram, hogy meg tudjam érteni diákjaimat.
Add, hogy végighallgassam őket türelmesen, és kérdéseikre szeretettel válaszoljak.
Ne engedd, hogy szavukba vágjak, vagy letorkoljam őket minden ok nélkül.
Add, hogy mindig tapintatos és udvarias legyek velük szemben, minthogy én is elvárom ezt tőlük velem szemben.
Adj erőt, hogy soha se takargassam előttük hibáimat feleslegesen, s hogy tudjak tőlük bocsánatot kérni,
ha valamit rosszul tettem vagy megbántottam őket.
Ne engedd, hogy tetteimmel valaha is sebeket ejtsek érzelmi világukban.
Ne engedd, hogy nevessek hibáikon. Nem akarok úgy büntetni, hogy megszégyenítem
vagy nevetségessé teszem őket a többiek előtt.
Mindenekelőtt azt kérem Uram, hogy soha ne töltsem ki rajtuk mérgemet pusztán csak azért,
hogy önzésemnek eleget tegyek.
Tégy engem napról napra alázatosabbá, és segíts, hogy hagyjak fel diákjaim szüntelen szidásával és fejmosásával.
Vezess, hogy minden órán szavaimmal és tetteimmel is erősítsem bennük azt a meggyőződést,
hogy a becsületesség a boldogság alapja.
Tégy elnézővé diákjaim apró hibáival szemben, és segíts, hogy észrevegyem a legkisebb jót is bennük.
Add ajkamra a megfelelő szavakat, ha valamelyik dicséretet érdemel.
Ne engedd azt várnom tőlük, hogy felnőtt módjára érveljenek, s hogy olyan ítélőképességük legyen,
amelyet csak az élet hosszú tapasztalata adhat.
Add, hogy minden kérésüknek engedjek, ha azok ésszerűek és erkölcsileg megengedhetők,
és adj kellő határozottságot, hogy tudjak nemet mondani, ha valami megítélésem szerint ártalmukra lenne.
Ne engedd Uram, hogy elvegyem tőlük annak lehetőségét, hogy önállóan gondolkodjanak,
hogy ők hozzák meg saját döntéseiket, és ők gondoskodjanak magukról.
Add, hogy ne legyek személyválogató, hanem igazságos és szeretetteljes legyek mindegyikükkel,
s így tiszteletük őszinte lehessen irántam.
Tégy méltóvá Uram, hogy diákjaim szerethessenek, és általam közelebb kerüljenek Hozzád.
Ámen

(Ismeretlen szerző)